

VLAAMSE REGERING

AMV/000454/1025/C

BESLUIT VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR, HOUDENDE UITSpraak OVER HET BEROEP AANGETEKEND TEGEN DE BESLISSING NR. 750.71/A/06.341 VAN 10 APRIL 2008 VAN DE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN LIMBURG, HOUDENDE HET WEIGEREN VAN DE VERGUNNING AAN DE NV TESSENDERLO CHEMIE, STATIONSSTRAAT Z/N, 3980 TESSENDERLO, VOOR HET VERDER EXPLOITEREN EN VERANDEREN DOOR UITBREIDING EN WIJZIGING VAN EEN SCHEIKUNDIGE FABRIEK, GELEGEN TE 3980 TESSENDERLO, STATIONSSTRAAT Z/N.

De Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur,

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals herhaaldelijk gewijzigd bij decreten van het Vlaams Parlement;

Gelet op het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning, zoals herhaaldelijk gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering en bij het decreet van 18 mei 1999;

Gelet op het besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, zoals herhaaldelijk gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse Regering;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 27 juli 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 2008;

Gelet op het ontvankelijk bevonden beroep van de NV Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, aangetekend tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.341 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende het weigeren van de vergunning aan de NV Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van een scheikundige fabriek, gelegen te 3980 Tessenderlo, Stationsstraat z/n, op de kadastrale percelen, afdeling 2, sectie B, perceelnr. 251 e3 en afdeling 3, sectie C, perceelnrs. 1373 g, 1373 k, 1373 h, 1291 d, omvattende:

- het lozen van 1.100 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, waarvan 300 m³/jaar afkomstig van het directiegebouw en 800 m³/jaar afkomstig van de sociale en sanitaire installaties behorende bij het laboratorium (klasse 3 - reeds vergund);
- een waterzuiveringsinstallatie voor het biologisch en fysico-chemisch (incl. behandeling van specifieke afvalwaterdeelstromen) zuiveren van bedrijfsafvalwater, inclusief verontreinigd hemelwater en huishoudelijk afvalwater, van meerdere afdelingen (o.a. BZC, Glycine, Elektrolyse) en van LVM, waarbij 800 m³/u of 19.200 m³/dag gezuiverd afvalwater, al of niet samen met afvalwater van TCH (Tessenderlo Chemie Ham), vanuit een afvalwaterwachtbekken wordt geloosd in een transportleiding voor afvoer naar oppervlaktewater. (klasse 1 - verandering);
- productie van:
 - natriumhydrosulfide door menging in een mengtank met een inhoud van 27 m³ (NaHS 30-40%), en een mengtank met een inhoud van 42 m³ (NaHS 5%);
 - glycine met een capaciteit van 6.000 ton/jaar;
 - glycinederivaten, door verestering en distillatie, met een jaarcapaciteit van 480 ton CGE, 720 ton CGM, 432 ton CG en 384 ton DMZ.HCl;
 - maximaal 57.000 ton/jaar gechloreerde tolueenderivaten en homologen, waarvan:
 - 42.000 ton/jaar benzylchloride (CBY1) of homologen, waarvan maximaal 10.000 ton/jaar benzylideenchloride (CBY2) of homologen;
 - 15.000 ton/jaar fenylchloroform (benzotrichloride, CBY3) of homologen, waarvan maximaal 7.000 ton/jaar benzoylchloride (CBO);
 - maximaal 7.000 ton/jaar benzaldehyde (BAH) of homologen (klasse 1 - uitbreiding/wijziging);
- productie van chloor. De productiecapaciteit is 400.000 ton/jaar (deels met kwikcellen, deels met membraancellen) (klasse 1 - reeds vergund);

- chemische installaties voor de productie van gasen met een totale jaarcapaciteit van 426.200 ton, bestaande uit 400.000 ton/jaar chloor en chloorwaterstof, 15.000 ton/jaar zwavelverbindingen (H_2S) en 11.200 ton/jaar waterstof (klasse 1 - uitbreiding);
- stopzetting productie natrium- en kaliumsulfaat zodat zoutzuur van sulfaatafdeling vervalt;
- chemische installaties voor de productie van zuren met een totale jaarcapaciteit van 104.750 ton (als HCl 100 %), bestaande uit 24.750 ton/jaar synthetisch zoutzuur (35%), uitgedrukt als HCl 100%, 35.000 ton/jaar zoutzuur (30-34%) uitgedrukt als HCl 100% en 45.000 ton/jaar zoutzuur (34%), uitgedrukt als HCl 100%; (klasse 1 - vermindering);
- chemische installaties voor de productie van basen met een totale jaarcapaciteit van 689.600 ton bestaande uit 366.200 ton/jaar natriumhydroxide uitgedrukt als NaOH 100% en 323.400 ton/jaar kaliumhydroxide uitgedrukt als KOH 100 % (klasse 1 - reeds vergund);
- chemische installaties voor de productie van zouten met een totale jaarcapaciteit van 344.200 ton bestaande uit 22.000 ton/jaar natriumsulfide, 46.000 ton/jaar natriumwaterstofsulfide, 110.000 ton/jaar natriumhypochloriet ($NaOCl$, 160 g/l), 12.000 ton/jaar natrium- of kaliumcarbonaat, 4.200 ton/jaar ammoniumchloride en 150.000 ton/jaar ijzerchloride ($FeCl_3$ 40%) (klasse 1 - vermindering);
- chemische installaties voor de productie van anorganische chemicaliën met een totale jaarcapaciteit van 1.564.750 ton bestaande uit 400.000 ton/jaar chloor en chloorwaterstof, 15.000 ton/jaar zwavelverbindingen (H_2S), 11.200 ton/jaar waterstof, 24.750 ton/jaar synthetisch zoutzuur (35%) uitgedrukt als HCl 100%, 35.000 ton/jaar zoutzuur (30-34%) uitgedrukt als HCl 100%, 45.000 ton/jaar zoutzuur (34%) uitgedrukt als HCl 100%, 366.200 ton/jaar natriumhydroxide, uitgedrukt als NaOH 100%, 323.400 ton/jaar kaliumhydroxide uitgedrukt als KOH 100%, 22.000 ton/jaar natriumsulfide, 46.000 ton/jaar natriumwaterstofsulfide, 110.000 ton/jaar natriumhypochloriet ($NaOCl$, 160 g/l), 12.000 ton/jaar natrium- of kaliumcarbonaat, 4.200 ton/jaar ammoniumchloride en 150.000 ton/jaar ijzertrichloride ($FeCl_3$ 40%) (klasse 1 - vermindering);
- elektriciteitsproductie met 3 noodstroomaggregaten van resp. 2x 1250 kW en 1x 160 kW - totaal elektrisch vermogen: 2.660 kW (klasse 2 - reeds vergund);
- 8 transformatoren waarvan 2 transformatoren van 1.000 kVA, 5 transformatoren van 630 kVA en 1 transformator van 250 kVA (klasse 3 - reeds vergund);
- 39 transformatoren waarvan 7 transformatoren van 33.000 kVA, 3 transformatoren van 23.160 kVA, 2 transformatoren van 14.000 kVA, 2 transformatoren van 3.500 kVA, 2 transformatoren van 3.150 kVA, 4 transformatoren van 2.000

- kVA, 6 transformatoren van 1.600 kVA en 13 transformatoren van 1.250 kVA (klasse 2 - reeds vergund);
- niet overdekte ruimte voor het stallen van 20 voertuigen en/of aanhangwagens (klasse 3 - reeds vergund);
 - werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één-brug (klasse 3 - reeds vergund);
 - een distillatie-eenheid voor stikstof (klasse 1 - reeds vergund);
 - 18 koelinstallaties voor het bewaren van producten, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 1,93 kW, 33 luchtcompressoren met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 1768,80 kW en 115 airconditioninginstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 451,2 kW - totaal: 2.221,93 kW (klasse 2 - uitbreiding);
 - 37 procescompressoren met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 6.123,7 kW (klasse 1 - vermindering);
 - opslagplaats van verplaatsbare recipiënten met acetyleen, stikstof, argon, waterstof, perslucht, zuurstof, koelmiddel, reactiegassen en ijkassen, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 17.600 liter (klasse 1 - uitbreiding);
 - opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 209.520 liter bestaande uit een reservoir van 40.600 liter voor vloeibare stikstof, 1 reservoir van 46.200 liter vloeibaar CO₂, 2 reservoirs van resp. 1.600 liter en 1.120 liter voor propaan en 1 reservoir van 120.000 liter ammoniak (klasse 1 - vermindering);
 - de opslag en aanwezigheid van 1.321,0 ton genoemde stoffen bestaande uit 170,7 ton methanol (1 tank van 40 m³ (31,6 ton), 1 tank van 10 m³ (7,9 ton), 106,2 ton in proces en 25 ton in verplaatsbare recipiënten), 13,7 ton chloor (3,7 ton gasvormig chloor in proces en 10 ton vloeibaar gemaakt chloor), 1,6 ton propyleenoxide (in verplaatsbare recipiënten) en 1.135 ton benzotrichloride (2 tanks van 100 m³ (276 ton), 2 tanks van 45 m³ (124 ton) 3 tanks van 120 m³ (495 ton) en 240 ton in verplaatsbare recipiënten);
 - opslag en aanwezigheid van 0,05 ton zeer giftige stoffen (waterstofsulfide);
 - opslag en aanwezigheid van 3.297,75 ton giftige stoffen bestaande uit 72 ton watervrije ammoniak, 300 ton monochloorazijnzuur, 77 ton formol, 350 ton kwik (in proces), 11 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 0,25 ton ammoniak in proces, 1,5 ton gasvormig waterstofchloride, 220 ton residu CBY en 2.266 ton benzylchloride, benzylideenchloride, fenylchloroform of hun homologen en residu's;
 - opslag en aanwezigheid van 550 ton ontvlambare stoffen (O-Cl-tolueen);
 - opslag van maximum 1.250 ton licht ontvlambare vloeistoffen bestaande uit 46 ton ethanol in 2 reservoirs van 30 m³, 8 ton

- methanol of andere in 1 reservoir van 10 m³, 8 ton isopropanol of andere in 1 reservoir van 10 m³, 95 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 13 ton ethanol in proces, 450 ton toluen in een reservoir van 500 m³, 630 ton toluen in een reservoir van 700 m³;
- opslag en aanwezigheid van 2.071,5 ton milieugevaarlijke stoffen, die zeer giftig zijn voor in het water levende organismen, bestaande uit 900 ton natriumsulfide in zakken en vaten, 320 ton natriumsulfide of NaOH in 2 reservoirs van elk 100 m³, 120 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 9,5 ton zinkchloride in zakken, 72 ton watervrije ammoniak, 300 ton monochloorazijnzuur, 350 ton kwik in proces en 0,25 ton ammoniak in proces;
 - de opslag en aanwezigheid van 129,32 ton aardoliefracties bestaande uit 48 ton lichte stookolie in 2 tanks van resp. 40 m³ en 20 m³ en 81,32 ton gasolie in 18 tanks (klasse 1 - verandering);
 - de opslag van 31.803.180 kg oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen bestaande uit 2.122.800 kg HCl, 8.308.480 kg KOH, 240.000 kg Na₂CO₃, 1.163.000 kg NaHS/Na₂S waarvan max. 900.000 kg Na₂S, 12.320.000 kg NaOH/Na₂S, NaHS waarvan max. 320.000 kg Na₂S/NaHS, 680.000 kg natriumhypochloriet, 4.162.900 kg zwavelzuur, 48.000 kg waterstofperoxyde, 170.000 kg reagentia in verplaatsbare recipiënten, 260.000 kg o-Cl-benzylchloride, 288.000 kg benzoylchloride, 60.000 kg residu's van benzoylchloride, 507.000 kg o-Cl-benzylideenchloride, 165.000 kg o-Cl-benzylideenchloride/o-Cl-benzaldehyde, 462.000 kg benzaldehyde, 56.000 kg residu's benzaldehyde/o-Cl-benzaldehyde, 300.000 kg o-Cl/p-Cl/2,4di-Cl-benzaldehyde, 250.000 kg o-Cl-benzaldehyde en 240.000 kg benzaldehyde/o-Cl-benzaldehyde/benzoylchloride in verplaatsbare recipiënten (klasse 1 -vermindering);
 - opslag van maximum 1.772.000 liter vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, waarvan 485.000 liter op het terrein Stationsstraat en 1.287.000 liter op het terrein Schoonhees (klasse 1 - uitbreiding);
 - opslag van max. 2.181.300 liter vloeistoffen waarvan 1.621.300 liter op het terrein Stationsstraat en 560.000 liter op het terrein Schoonhees en bestaande uit 1.220,67 ton zware stookolie en 1.122 ton p-Cl-CBY3, o-Cl-CBY2 of 2,4di-Cl-BAH(klasse 2 - uitbreiding);
 - verdeelpomp met 1 slang (klasse 3);
 - schrijnwerkerij met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 25 kW (klasse 3 - reeds vergund);
 - Conditionerings- en opzakhmachines van natriumsulfiden, max. 26.000 ton/jaar Na₂S-schilfers en max. 26.000 ton/jaar NaHS-schilfers (klasse 1 - reeds vergund);

- controlelaboratorium dat afvalwater loost met niet meer dan 1 kg/maand organische halogeenverbindingen (klasse 3 - reeds vergund);
- laboratorium voor kwaliteitscontrole (klasse 3 - reeds vergund);
- onderhoudsateliers met een geïnstalleerde totale drijfkraft van ca. 255,72 kW (klasse 1 - uitbreiding);
- 1 spoelbak met een inhoudsvermogen van 60 liter, met een ontvetter op basis van alifatische koolwaterstoffen met een ontvlammingspunt van 40°C (klasse 3 - reeds vergund);
- 3 spoelbakken met een inhoudsvermogen van resp. 60 liter, 50 liter en 30 liter - totaal: 140 liter (klasse 3 - reeds vergund);
- 8 vast opgestelde motoren met een inwendige verbranding met een totaal nominaal vermogen van 3.460 kW (klasse 1 - uitbreiding);
- 2 stoomgeneratoren met een waterinhoud van resp. 13.400 liter en 21.870 liter (klasse 1 - reeds vergund);
- 21 stoomvaten met een waterinhoud van 2x 3.480 liter, 1x 4.220 liter, 1x 1.500 liter, 1x 890 liter, 2x 757 liter, 1x 735 liter, 1x 555 liter, 2x 540 liter, 2x 515 liter, 2x 440 liter, 1x 422 liter, 1x 410 liter, 1x 380 liter, 2x 352 liter en 1x 3.370 liter (klasse 3 - uitbreiding);
- 6 warmtewisselaars met een waterinhoud van de secundaire ruimte van 6x 3.690 liter (klasse 3 - vermindering);
- 30 verbrandingsinrichtingen met een totaal warmtevermogen van 26.260 kW (klasse 1 - vermindering);
- bronbemaling voor het droog houden van de ondergrondse rookkanalen van de sulfaatafdeling, met een opgepompt debiet van 21 m³/u en een geïnstalleerd vermogen van 2,2 kW (klasse 3 - reeds vergund);
- 2 waterwinningen met een opgepompt debiet van max. 1.200 m³/dag en 420.000 m³/jaar (klasse 1 - reeds vergund);

Gelet op het attest bedoeld in artikel 31, § 4 van titel I van het VLAREM waaruit blijkt dat de voormelde beroepen beslissing aan de exploitant werd verzonden op 18 april 2008;

Gelet op het feit dat voormeld beroep werd ontvangen op 19 mei 2008 en ontvankelijk bevonden op 23 mei 2008;

Gelet op het feit dat voormelde beroepsindiener de volgende bezwaren doet gelden:

- met het gelijktijdig indienen van de aanvraag tot hernieuwing van de milieuvergunningen voor Tessenderlo Chemie te Tessenderlo (TCT) als voor Tessenderlo Chemie te Ham (TCH)

als voor de Limburgse Vinylmaatschappij (LVM) wordt beoogd om een globale oplossing te bekomen voor de problematiek van de lozingen van gezuiverde, zoute afvalwaters van deze drie vestigingen met aandacht voor ecologische, sociale en economische elementen;

- Er is via een impactstudie en het MER aangetoond dat de lozing van chloridehoudend bedrijfsafvalwater onvermijdelijk is voor de werking van het bedrijf op basis van het BBT-principe; de ingediende vergunningsaanvraag van Tessenderlo Chemie beoogt daarom een gewijzigde lozingssituatie waarbij aan de evaluatiewaarden (747 mg Cl/l voorjaar-zomer/850 mg Cl/l najaar-winter/100 mg Cl/l bij overschrijding van de overstromingsdrempel) in het ontvangende oppervlaktewater wordt voldaan;
- Het bedrijf beoogt met de aanvraag een lozingskader met lozingsvoorwaarden te bekomen;
- De deputatie verklaart zich niet akkoord met de evaluatiewaarde van 850 mg Cl/l gedurende de najaar- en winterperiode; de verantwoording hiervan is echter weergegeven in het MER; veldecologische gegevens van de Grote Nete geven aan dat ook in de periode voorjaar-zomer de ecologische ontwikkeling niet wordt belemmerd bij dergelijke chloridengehalte; de verantwoording voor de opdeling in 2 perioden is gebaseerd op het verschil in gevoeligheid tussen de juveniele en het volwassen stadium van meerdere organismen;
- voor dioxines wordt er een lozingsnorm aangevraagd omdat afdeling Milieu-inspectie bij een controlemeting een meetwaarde boven de detectielimiet heeft vastgesteld; de aangevraagde lozingsnorm van 0,3 ng i-TEQ/l is gebaseerd op een BBT-waarde van 0,1 ng i-TEQ/l voor afvalwater van de MVC/PVC-productie zoals opgenomen in de BREF Large Volume Organic Chemical Industry van februari 2003; anderzijds is er een OSPAR-besluit 98/43 met een lozingsvoorwaarde voor dioxines van 1 µg i-TEQ per ton EDC-oxychloreringscapaciteit; rekening houdend met de oxychloreringscapaciteit bij LVM komt dit neer op een concentratie van 0,3 ng i-TEQ/l;
- de parameters seleen, boor, molybdeen en antimoon werden gemeten in schepstalen van het afvalwater genomen door VMM; de aangevraagde norm voor seleen is 0,1 mg/l, gebaseerd op huidige milieukwaliteitsnorm x 10; geen lozingsnorm voor boor omdat men onder de toekomstige milieukwaliteitsnorm loost; de aangevraagde lozingsnorm voor molybdeen is 0,3 mg/l, gebaseerd op de toekomstige milieukwaliteitsnorm x 10; de aangevraagde lozingsnorm voor antimoon is 0,5 mg/l, gebaseerd op 10 x lager dan een sectorale lozingsnorm voor non-ferrometalen;
- het bedrijf rekent erop om de kwiktechnologie te kunnen gebruiken tot eind 2020; de sector heeft hiervoor een aanpassing aan de vlaamse milieuwetgeving (Vlarem II)

gevraagd; hiernaast werd ook een individuele afwijking aangevraagd om de kwiktechnologie nog verder te mogen gebruiken;

Gelet op de volgende vergunningen en beslissingen die met betrekking tot de exploitatie van de bovenvermelde inrichting reeds werden getroffen en op datum van indiening van de bovenvermelde milieuvergunningsaanvraag van toepassing zijn:

- besluit van 20 oktober 1977 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de exploitatie van een fabriek voor de fabricage van benzylchloride, voor een termijn eindigend op 20 oktober 2007;
- besluit van 02 september 1982 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de verdere exploitatie van een fabriek voor scheikundige producten, voor een termijn eindigend op 30 april 2011;
- ministerieel besluit van 23 januari 1985 houdende wijziging van het deputatiebesluit van 02 september 1982;
- besluit van 17 juni 1982 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de exploitatie van een productie-eenheid voor fabricage van glycine en derivaten, voor een termijn eindigend 30 april 2011;
- besluit van 12 december 1985 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de inrichting;
- besluit van 12 december 1985 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de bestaande productiecapaciteit van benzylchloride;
- lozingsvergunning van 15 september 1986 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij;
- besluit van 14 november 1986 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij houdende wijziging van de lozingsvergunning;
- ministerieel besluit van 29 september 1987 houdende bevestiging van de deputatiebesluiten van 12 december 1985;
- ministerieel besluit van 29 september 1987 waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de vergunde inrichting;
- ministerieel besluit van 29 september 1987 waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding en vernieuwing van de stabilisatie-eenheid natriumsulfaat;
- ministerieel besluit van 25 november 1987 waarbij vergunning werd verleend voor een installatie voor de behandeling van afvalwaters;

- besluit van 28 december 1987 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij houdende aanvulling van de lozingsvergunningen;
- ministerieel besluit van 04 maart 1988 waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de productie-eenheid voor fabricage van glycine en derivaten;
- ministerieel besluit van 16 februari 1989 waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de inrichting met een laboratorium met piloot- en proefinstallaties;
- ministerieel besluit van 07 november 1989 waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de inrichting met een propaangastank;
- besluit van 16 januari 1991 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met één destillatiekolom en drie daaraan verbonden reservoirs;
- besluit van 27 februari 1992 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met een opslagtank voor natriumhypochloriet;
- besluit van 09 april 1992 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met een opslagtank voor zoutzuur;
- besluit van 25 juni 1992 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de verhoging van de productie van glycinederivaten;
- ministerieel besluit van 14 juli 1992 waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met 2 stockagetanks voor synthetisch zoutzuur;
- besluit van 20 augustus 1992 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met conditionerings- en opzakmachines van natriumsulfiden;
- besluit van 26 november 1992 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met 4 opslagtanks voor zoutzuur;
- besluit van 18 februari 1993 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de productiecapaciteit van benzylchloride en benzotrichloride;
- besluit van 15 juli 1993 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de mededeling van verandering;
- besluit van 23 september 1993 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met een stikstofgenerator;
- besluit van 10 november 1993 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van de wijziging van de lossings- en opslaginstallaties van vloeibare zwavel;

- besluit van 06 januari 1994 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de inrichting met drie stockagetanks voor de opslag van gevaarlijke producten;
- ministerieel besluit van 28 januari 1994 houdende wijziging van het deputatiebesluit van 06 januari 1994;
- besluit van 31 maart 1994 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de mededeling van verandering voor de fabricage van benzychloride;
- besluit van 31 maart 1994 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van de uitbreiding met een inrichting voor behandeling van anorganische chemicaliën;
- besluit van 28 april 1994 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding met een CO₂-opslagtank;
- besluit van 09 februari 1995 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de opslag van stookolie in een bovengrondse tank die vroeger bestemd was voor gechloreerde koolwaterstoffen;
- besluit van 13 juli 1995 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende wijziging van de lozingsvoorwaarden van de afvalwaters (minerale afdelingen);
- besluit van 22 november 1995 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de bijkomende behandeling van kunstmest (kaliumsulfaat);
- besluit van 17 oktober 1996 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de wijziging van de vergunde benzychloride-afdeling en toevoeging van een eenheid voor fotochloratie van toluen en bereiding van afgeleide producten;
- besluit van 10 juli 1997 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende wijziging van de lozingsvergunning;
- besluit van 17 juli 1997 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de stopzetting van de productie van fosfaatmeststoffen, en ombouw van de installaties tot een biologische afvalwaterzuiveringsinstallatie;
- besluit van 17 juli 1997 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van de installatie van 2 stoomvaten;
- besluit van 11 juni 1998 en erratum van 06 augustus 1998 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van de verhoging van de capaciteit van compressie en droging van waterstofsulfidegas en van uitbreiding van de opslag van KOH;
- besluit van 25 maart 1999 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van uitbreiding met de opslag van 40 m³ waterstofperoxyde ;

- besluit van 27 mei 1999 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van de wijziging van het productieproces en vergroting van de opslag van gevaarlijke producten op de benzylchloride-afdeling;
- besluit van 16 november 2000 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de melding van de bouw van een installatie voor de productie van ijzerchloride en het lozen van huishoudelijk afvalwater;
- besluit van 21 november 2001 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende aktename van de mededeling van verandering aan milieuvergunning productie benzyl- en benzotrichloride;
- besluit van 04 juli 2002 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor uitbreiding met een nieuwe transformator;
- besluit van 20 november 2002 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor het wijzigen en uitbreiden van de productie van benzylchloride en benzotrichloride;
- besluit van 26 juni 2003 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende wijziging van de lozingsvoorwaarden;
- ministerieel besluit van 23 december 2003 houdende wijziging van het deputatiebesluit van 26 juni 2003 2003;
- besluit van 26 juli 2003 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de bouw van een nieuwe elektrolyse-eenheid;
- ministerieel besluit van 23 december 2003 houdende uitspraak over de beroepen tegen de deputatiebeslissing van 26 juni 2003;
- ministerieel besluit van 04 februari 2005 houdende wijziging van de lozingsvergunning;
- besluit van 02 mei 2005 van het college van burgemeester en schepenen van Tessenderlo, waarbij vergunning werd verleend voor het plaatsen van transformatoren voor de elektrische voeding van de pomp voor zouttransport;
- besluit van 21 september 2005 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor de uitbreiding van de inrichting met transformatoren en een airco-installatie;
- besluit van 09 november 2006 van de deputatie van de provincieraad van Limburg waarbij vergunning werd verleend voor het verder exploiteren van een grondwaterwinning, voor een termijn eindigend op 30 april 2011;

Gelet op het Project-milieueffectrapport met als ref. "BASIS_TCT_MER_HERVERGUNNING_DEFVS02.DOC", opgesteld door de C.V.B.A. Sertius en goedgekeurd op 5 september 2007, waarvan

de voornaamste eindconclusies met betrekking tot de voorgenomen exploitatie als volgt luiden:

De luchtemissies van TCT zijn voor bepaalde processpecifieke parameters (o.a. kwik, VOS) beperkt tot aanzienlijk bepalend voor de luchtkwaliteit in het studiegebied, maar de luchtkwaliteit wordt op geen enkel ogenblik zo beïnvloed dat de luchtkwaliteitsdoelstellingen overschreden worden en/of dat er een kans bestaat op het optreden van gezondheidseffecten (via directe en/of indirecte blootstelling).

Betreffende geluid is uit de evaluatie naar voor gekomen dat het geluid afkomstig van de sulfaatafdeling aanleiding geeft tot het overschrijden van de milieukwaliteitsnormen en richtwaarden ter hoogte van de Stationsstraat. In de geplande situatie wordt de sulfaatafdeling buiten dienst gesteld, wat er toe zal leiden dat de geluidsemissies van TCT zullen voldoen aan de richtwaarden.

De grondwaterwinning die geëxploiteerd wordt door TCT geeft geen aanleiding tot negatieve effecten op de watervoerende laag waaruit het grondwater onttrokken wordt.

Uit de effectvoorspelling en -beoordeling binnen de disciplines 'oppervlaktewater', 'bodem en grondwater', 'fauna en flora' en 'mens' blijkt dat er (significant) negatieve effecten optreden door het lozen van afvalwater in de Grote Laak. De bestudeerde geplande situatie aangaande het lozen van afvalwater (met bijhorende uitvoeringsalternatieven) dient als milderende maatregel beschouwd te worden.

De evaluatie van de geplande situatie geeft aan dat de lozing in een leiding met gebruik van een bufferbekken en sturing van de geloosde zoutvracht in functie van het debiet, aangewezen is om (in droge perioden) de draagkracht niet te overschrijden. Daarenboven leidt deze werkwijze tot een verlaging van de piekconcentraties. Tevens kunnen, ingeval van afleiding naar de Demer, de veranderingen ten gevolge van het "Ontwikkelingsplan Demer" ondervangen worden.

Finaal kan gesteld worden dat de lozing van het afvalwater in een leiding met het gebruik van een bufferbekken en sturing van de geloosde vracht in functie van het debiet, een goede oplossing biedt voor de huidige zoutlozingen. Voor wat de overige parameters betreft, kan gesteld worden dat directe en indirecte effecten ten gevolge van de (zeer) lage immissieconcentraties, niet significant zijn;

Gelet op het omgevingsveiligheidsrapport nr. OVR/07/04 opgesteld door de C.V.B.A. Sertius en goedgekeurd op 19/06/2007, waarvan de voornaamste eindconclusies met betrekking tot de voorgenomen exploitatie als volgt luiden:

Bepaalde ongevallen met gevaarlijke stoffen binnen TCT kunnen aanleiding geven tot relevante schade aan de mens in de omgeving van het bedrijf en aan het milieu. Het betreft ongevallen waarbij belangrijke hoeveelheden chloor of ammoniak kunnen vrijgezet worden.

Op basis van de kwantitatieve risicoanalyse en gebruik makend van de klassieke rekenmodellen, kan besloten worden dat het criterium voor het groepsrisico gerespecteerd wordt. Dit is te danken aan de geringe hoeveelheid chloor die op het terrein aanwezig is.

Ter hoogte van de terreingrens met TCT wordt het criterium voor de terreingrens (10^{-5} /jr) overschreden (dit geldt eveneens voor de risico's van LVM op TCT). Bij dergelijke overschrijding wordt de uitwerking van een "veiligheidsinformatieplan" tussen betrokken partijen als bijkomende veiligheidsmaatregel aanbevolen. In onderhavig geval zijn alle elementen van een veiligheidsinformatieplan gerealiseerd door de gemeenschappelijke structuur van beide bedrijven.

Er is ook een locale overschrijding van het criterium voor de terreingrens ter hoogte van de goederenspoorlijn en de hoogspanningslijn van ELIA. In betrokken zones zijn echter meestal geen personen aanwezig.

Het criterium voor woongebieden van 10^{-6} /jr wordt overschreden ter hoogte van Dennenhof, langs een klein gedeelte van de Stationsstraat (Pius X college) en in het woongebied Berg ter hoogte van de Oude Molen.

Het criterium voor het plaatsgebonden risico ter hoogte van kwetsbare locaties vormt op basis van de klassieke berekeningen een veel belangrijker knelpunt. Zowel aan het Pius X college als aan het H. Hartinstituut en de daar achter gelegen Vrije Lagere Jongensschool H. Hart wordt het criterium van 10^{-7} /jr ruim overschreden.

Gelet op het feit dat de geïdentificeerde knelpunten verbonden zijn aan de toxische risico's van incidentele chloorvrijzettingen en gelet op het feit dat de klassieke rekenmodellen de dispersie van dergelijk zwaar gas op een te sterk vereenvoudigde manier benaderen, zonder rekening

te houden met belangrijke invloedsparameters zoals de lokale topografie en de aanwezige fysieke obstakels (gebouwen etc.) werden de potentiële knelpunten nader onderzocht aan de hand van een 3D-dispersiemodel. Uit dit onderzoek is gebleken dat de met de klassieke rekenmodellen bepaalde risico's, althans ter hoogte van eerder vermelde knelpuntlocaties, sterk overschat worden en dat op deze locaties eveneens de criteria voor het plaatsgebonden risico gerespecteerd worden.

De risico's van TCT t.o.v. landhabitats kunnen als verwaarloosbaar aanzien worden. Enkel bij grootschalige vrijzettingen van chloor kan mogelijke relevante schade t.o.v. het Habitatrichtlijngebied "Demervallei" aangericht worden.

Omzeggens gans het terrein van TCT is verhard (zeker daar waar gevaarlijke stoffen voorkomen) en via een rioleringsstelsel aangesloten op de eigen afvalwaterzuivering met een groot bufferend vermogen voor normale en incidentele stromen. Door dit concept kan het risico van incidentele vrijzettingen voor oppervlaktewater, bodem en grondwater reeds als verwaarloosbaar aanzien worden, nog afgezien van de normale lokale opvangvoorzieningen zoals inkuipingen, opvangbakken enzovoort.

Algemeen kan besloten worden dat op basis van de risicoanalyse en het bijkomend knelpuntenonderzoek aan de hand van 3D-modellering, de externe risico's van TCT voldoen aan de geldende criteria en dat de risico's voor ongevallen voor het milieu verwaarloosbaar zijn;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 16 juli 2008 van de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie;

Gelet op het stilzwijgend gunstige advies van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van het departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed;

Gelet op het ongunstige advies van 27 juni 2008 van de afdeling Kwaliteitsbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij;

Gelet op het ongunstige advies van 10 juli 2008 van de afdeling Operationeel Waterbeheer, dienst Grondwaterbeheer van de Vlaamse Milieumaatschappij;

Gelet op het ongunstige advies van 14 juli 2008 van de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid van het Vlaams ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Gelet op het horen op 22 juli 2008 door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van de aanvrager, die bij dit horen inzonderheid de volgende argumenten aanbrengt:

- de verwevenheid van de verschillende vestigingen is voornamelijk omwille van economische redenen;
- de vestigingen zijn geen milieutechnische eenheid omdat ze ook afzonderlijk kunnen functioneren; er is wel een link rond het lozingsaspect;
- de aanleiding voor de vervroegde hernieuwing van de bedrijven is het vervallen van de vergunning voor de benzylchlorideafdeling;
- de basiskwaliteitsnorm van 200 mg/l is niet noodzakelijk voor zoetwaterorganismen;
- in de Nete werd een chloridegehalte van > 200 mg/l (1 à 2 g/l) vastgesteld, met een goed visbestand;
- de historiek van de impactstudie wordt toegelicht; een goede ecologische toestand is mogelijk als de evaluatiewaarden worden gerespecteerd;
- de exploitant meent dat een wijziging van de milieukwaliteitsnorm van 200 mg/l zich opdringt voor bepaalde waterlopen;
- in de MER wordt een evaluatiewaarde van 850 mg Cl⁻/l voorgesteld voor het najaar en de winter; bij een maximum van 747 mg Cl⁻/l in het najaar en de winter is het niet verantwoord om productiebeperkingen in te voeren, gezien in het MER wordt gesteld dat de waarde van 850 mg Cl⁻/l geen probleem vormt; niet elk jaar zal een waarde van 850 mg Cl⁻/l noodzakelijk zijn, maar bij een droge zomer en vervolgens een droog najaar zullen er problemen komen om de waarde van 747 mg Cl⁻/l te halen in het najaar;
- de dienst MER spreekt zich niet uit over de PAF 20;
- de waarde van 100 mg Cl⁻/l bij overstromingen, is als milderende maatregel genomen i.p.v. 165 mg Cl⁻/l om het effect van herhaaldelijke overstromingen te ondervangen ;
- de exploitant stelt voor om de termijn van 2013 (voor het operationeel zijn van de leidingen) niet in de vergunning te zetten, gezien de aanleg van de leiding niet enkel van Tessenderlo Chemie zal afhangen; er wordt voorgesteld om de huidige lozing te laten lopen tot 'de ingebruikname van de

leiding'; als er toch een datum moet worden ingeschreven, dan beter 22 december 2015 (kaderrichtlijn water);

- commentaar op het voorstel van lozingsnormen in het advies van de afdeling Milieuvergunningen:

- o lozingsnormen voor TCT+LVM: norm voor Cd van 0,001 mg/l pas laten ingaan vanaf 2011 en tot dan een norm van 0,003 mg/l behouden; voor de norm voor dioxines en seleen geen eindtermijn vaststellen (wel onderzoek en jaarlijkse rapportering met een eventuele verstrenging); voor molybdeen en antimoon wordt akkoord gegaan om geen norm op te leggen op voorwaarde dat de toekomstige milieukwaliteitsnormen er zullen komen; akkoord met strengere normering voor kwik en hexachloorbenzeen;
- o lozingsnormen TCH: voor de parameters dioxines en seleen: zie voorstel normen TCT+LVM; de dioxines in de vestiging te Ham komen voor in de sulfaatproductie (wel kleine hoeveelheden);
- o toekomstige lozingssituatie: de lagere normen zullen voor problemen zorgen, gezien in sommige perioden hoofdzakelijk afvalwater van TCT+LVM en andere perioden afvalwater van TCH zal worden geloosd; er zullen vooral problemen zijn in de perioden dat het bufferbekken wordt leeggemaakt; barium: 5 mg/l behouden; dichloorethaan: 0,1 mg/l; hexachloorbenzeen: 0,0001 mg/l; kwik: 0,003 mg/l; cadmium: 0,010 mg/l; AOX: verkeerd in aanvraag, moet 2 mg/l zijn in plaats van 0,2 mg/l; dioxines: 0,1 ng i-TEQ/l;
- o het eerste punt van de opvolgingscommissie is niet meer van toepassing en kan geschrapt worden;

- voor KOH is de omschakeling naar membraancellen moeilijk zolang in de rest van Europa nog met kwikcellen wordt gewerkt; er wordt gevraagd om de kwikceltechnologie nog te mogen toepassen tot 2020;

Gelet op het voorwaardelijk gunstig advies van 28 juli 2008 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie.

Gelet op het aanvullend advies van de Vlaamse Milieumaatschappij met als referentie AELT/FVDDb/hh/, dat als bijlage is opgenomen in het advies van de GMVC van 28 juli 2008.

Gelet op de ligging van de inrichting (TCT) in een industriegebied volgens het gewestplan Hasselt-Genk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 3 april 1979;

Gelet op de ligging van de inrichting in een gebied met als bestemming industrie en kantoren horende bij de industrie volgens het BPA "Statiestraat en Lichtveld", vastgesteld bij ministerieel besluit van 11 augustus 1986;

Gelet op het schrijven van de N.V. Natuurpunt van 22 mei 2008, van de vzw Limburgse Milieukoepel van 22 mei 2008 en van de Bond Beter Leefmilieu van 22 mei 2008 waarin zij de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg ondersteunen en stellen dat zij het niet eens zijn met alle inhoudelijke argumenten en stellingen;

Overwegende dat de kortste afstand tussen het perceel en andere gebieden bedraagt:

- 50 m van een woongebied (Tessenderlo Centrum ten noord - westen gelegen);
- 50 m van een woongebied met landelijk karakter;
- grenzend aan een bufferzone;

Overwegende dat de inrichting is gelegen op 8.500 m van het Vogelrichtlijngebied V23 'Demervallei' en op 1.900 m van het Habitatrichtlijngebied H13 'Demervallei';

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat het beroep ingediend door de exploitant betrekking heeft op de weigering van de vergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een scheikundige fabriek;

Overwegende dat de industriële activiteiten van Tessenderlo Chemie in West-Limburg worden uitgevoerd door 3 vestigingen, zijnde Tessenderlo Chemie Tessenderlo (TCT) en Ham (TCH) en de Limburgse Vinylmaatschappij (LVM); dat er doorheen de jaren een geïntegreerd productieapparaat werd uitgebouwd rond de productie van sulfaten, fosfaten, zwavelzuur, chloor, natron- en kaliloog, tolueenderivaten en monovinylchloride, allen basisproducten die toepassing vinden in tal van sectoren zoals de bouwsector (PVC), de agrarische sector (sulfaatmeststoffen, fosfaat-veevoeders) en de medische sector (tolueenderivaten); dat er aldus een grote verwevenheid

bestaat tussen de verschillende vestigingen; dat er inzake de lozingen van afvalwater eveneens een verband bestaat tussen de verschillende vestigingen in die zin dat het afvalwater op heden wordt geloosd in de Laak en Winterbeek, een situatie die voor de huidig geloosde zoutvracht, blijkens de MER, niet langer houdbaar is; dat vermits de lozingsvergunning verstrijkt op 1 september 2011, en men een globale oplossing voor het lozingsprobleem beoogt, de exploitant gelijktijdig de hernieuwing van de vergunning voor de verschillende vestigingen heeft aangevraagd;

dat onderhavig dossier de vestiging NV Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo (TCT) betreft;

dat Tessenderlo Chemie Tessenderlo (TCT) twee productieafdelingen omvat, met name de elektrolyseafdeling (chlooralkali en derivaten) en de fijnchemicaliënafdeling (benzylchloride-eenheid en glycine-eenheid); dat er daarnaast nog een aantal ondersteunende afdelingen zijn;

dat er tot voor kort ook nog een sulfaatafdeling was waarvan de productie in maart 2007 echter volledig is stopgezet; dat met voorliggende aanvraag de exploitant een hernieuwing van de milieuvergunning beoogt evenals een verandering door wijziging en uitbreiding; dat de belangrijkste verandering, de wijziging van de huidige lozingssituatie betreft;

Overwegende dat de productie van gasvormig chloor nu plaatsvindt met kwiktechnologie in cellenzaal ELY2 en met membraantechnologie in cellenzaal ELY3; dat ELY3 in de zomer/najaar van 2006 in gebruik is genomen; dat ELY1 (kwiktechnologie) in de zomer van 2006 definitief uit dienst is genomen en dat de ontmanteling van de cellenzaal van ELY1 (kwiktechnologie) effectief van start is gegaan in 2007; dat begin 2008 alle kwikhoudende onderdelen verwijderd zijn; dat het gebouw nog niet is afgebroken en misschien nog een nieuwe bestemming zal krijgen;

Overwegende dat de ontmanteling van de kwikcellenzaal ELY1 is gebeurd aan de hand van een goedgekeurd werkplan; dat ook de afbraak van de sulfaatafdeling zal gebeuren conform de code van goede praktijk; dat bijgevolg voldaan wordt aan artikel 43ter van titel I van het Vlarem waarin is bepaald dat bij de definitieve stopzetting van de activiteiten de nodige maatregelen getroffen te worden om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen;

Overwegende dat de BBT-aanbevelingen die opgenomen zijn in de Europese BREF-Chlooralkali zijn gericht op het maximaal voorkomen van kwikemissies; dat wat nieuwe installaties betreft in de BREF-chlooralkali de membraantechnologie als best beschikbare technologie (BBT) naar voor wordt geschoven; dat de membraantechnologie geen emissies van kwik heeft en een lager energiegebruik; dat gedurende de resterende levensduur van de kwikcelinstallaties alle mogelijke maatregelen moeten worden genomen ter bescherming van het milieu in zijn geheel;

Overwegende dat in het besluit van 26 juni 2003 van de deputatie als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat de exploitant verplicht is om een reconversieplan voor te leggen met betrekking tot de stopzetting van de productie van chloor volgens het kwikcelprocédé tegen 31 december 2010; dat uit het opgemaakte reconversieplan blijkt dat op korte termijn (dit is tegen eind 2010) het vervangen van ELY2 door een kwikvrije technologie op dit ogenblik niet evident is en dit omwille van zowel bedrijfseconomische als kwaliteitstechnische redenen;

Overwegende dat volgens de exploitant de productie van KOH belangrijk is voor het bedrijf; dat voor de productie van KOH met gebruik van membraantechnologie zich nog kwaliteitsproblemen stellen (chloridegehalte te hoog; minder ervaring met KCl-membraancellen in Europa); dat de omschakeling van de kwikceltechnologie een BBT-probleem betreft dat in een Europese context moet worden bekeken; dat momenteel Vlaanderen de enige regio is in Europa waar in de wetgeving het gebruik van de kwikceltechnologie voor de chloorproductie verboden is na 2010;

Overwegende dat in PARCOM decision 90/3 werd aanbevolen om de kwikcelinstallaties in de mate van het mogelijke gefaseerd uit dienst te nemen, met als streefdatum 2010; dat deze aanbeveling in Vlaanderen werd omgezet in titel II van het VLAREM als een bindende bepaling (art. 5.7.5.1, §3);

dat de exploitant op 3 oktober 2007 een individuele afwijkingsaanvraag heeft ingediend bij de bevoegde Vlaamse minister om tot 2020 de kwikcelinstallatie ELY2 verder te exploiteren; dat deze individuele afwijkingsaanvraag nog in behandeling is;

dat de bepalingen van voornoemd artikel 5.7.5.1, §3, van titel II van het VLAREM inmiddels zijn gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 19 september 2008; dat dit artikel 5.7.5.1, §3, nu als volgt luidt: "Het kwikcelprocédé mag na het jaar 2010 niet meer toegepast worden, behoudens wanneer

het gaat om een procédé dat gebruik maakt van kaliumchloride (KCl) in welk geval de toepassing nog wordt toegelaten tot en met het jaar 2015"; dat deze gewijzigde VLAREM-bepalingen in werking zullen treden de eerste dag van de tweede maand die volgt op de datum van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad; dat deze publicatie in het Belgisch Staatsblad op korte termijn wordt verwacht; dat voor de beoordeling van onderhavige milieuvergunningsaanvraag rekening moet gehouden worden met deze nieuwe bepalingen;

Overwegende dat bijgevolg ELY2 verder kan worden geëxploiteerd tot en met het jaar 2015 mits de naleving van bepaalde voorwaarden;;

Overwegende dat de totale chloorproductiecapaciteit (400.000 ton/j) kleiner is dan de som van ELY2 (205.000 ton/j) en ELY3 (325.000 ton/j) omdat sommige essentiële procesonderdelen van ELY2 en ELY3 gemeenschappelijk zijn; dat het geproduceerde chloorgas volledig wordt verbruikt binnen TC/LVM en onder andere wordt ingezet voor de productie van benzylchloride en monovinylchloride.

Overwegende dat de lozingsproblematiek van de verschillende vestigingen van Tessenderlo Chemie in West-Limburg een gezamenlijk probleem betreft, inzonderheid op het vlak van lozingen van zoutvrachten; dat het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg blijkens het MER een belangrijk element vormt voor de dosering van de zoutlozingen; dat de lozingsproblematiek van de afvalwaters, en zeer in het bijzonder van de zoutvrachten, uitvoerig werd behandeld in het ministerieel besluit AMV/000144095/1001/C waarmee uitspraak is gedaan over het beroep tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.339 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het weigeren van de vergunning aan de N.V. Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, voor het verder exploiteren en veranderen van een afvalwaterwachtbekken gelegen te 3980 Tessenderlo, Genedijkerveld z/n; dat voor de evaluatie van de gezamenlijke lozingsproblematiek met betrekking tot de zoutvrachten wordt verwezen naar de overwegingen die ter zake zijn opgenomen in voornoemd ministerieel besluit; dat deze overwegingen, die in extenso gaan in bijlage bij dit besluit, ook voor onderhavig dossier worden onderschreven;

Overwegende dat het bedrijfsafvalwater van TCT en LVM bestaat uit:

- kwikhoudende afvalwaters: afkomstig van de elektrolyseafdeling van TCT; deze worden apart ingezameld en conform BBT voorbehandeld door toevoeging van sulfides en filtratie;
- sulfidehoudende afvalwaters: afkomstig van de productie van waterstofsulfide, natriumwaterstofsulfide en natriumsulfide van TCT; deze worden apart ingezameld en conform BBT voorbehandeld door toevoeging van natriumhypochloriet (oxidatie tot sulfaten);
- afvalwaters Limburgse Vinylmaatschappij (worden bij LVM voorbehandeld ter verwijdering van de gechloreerde koolwaterstoffen) en afvalwater BZC-afdeling: worden samengebracht in de biologische zuivering, namelijk. een laag belast actief slib systeem met nitrificatie en denitrificatie;
- overige afvalwaters, afkomstig van verschillende afdelingen van TCT;

dat alle vier voornoemde afvalwaterstromen gezamenlijk worden behandeld in een fysicochemische waterzuivering waarin de aanwezige metaalionen verwijderd worden door middel van neerslagvorming conform BBT;

dat het gezuiverde bedrijfsafvalwater van TCT en LVM samen met het drainagewater van de stortplaats 'Spoorwegstraat' en het hemelwater van het oudslibbekken Kepkensberg, rechtstreeks in de Laak wordt geloosd ter hoogte van het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg; dat de lozing is uitgerust met debietsproportionele monsternameapparatuur en met een debietmeting; dat het afvalwater afkomstig van LVM afzonderlijk kan worden bemonsterd en bemeten;

dat tot eind 2006 het zuidelijk deel van het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg als wacht- en bufferbekken dienst deed voor het bedrijfsafvalwater van TCT/LVM dat in de Laak wordt geloosd; dat sedert eind 2006 het afvalwaterwachtbekken uit dienst is genomen in afwachting dat het met een folie wordt bekleed; dat het afvalwaterwachtbekken in de toekomstige lozingssituatie (ten laatste vanaf 1 januari 2014) de maximaal toegelaten zoutdosering in functie van de geleidbaarheid van de ontvangende waterlopen op vastgelegde plaatsen stroomafwaarts de lozing van TCT/LVM, beoogt te bewerkstelligen; dat het tot die tijd dienst kan doen als wachtbekken voor de tijdelijke opslag van de afvalwaters van TCT/LVM om zo schommelingen in het debiet op te vangen; dat het tegen 31 december 2010 met een folie dient te worden bekleed;

dat, rekening houdend met voorgaande overweging, de huidige situatie met rechtstreekse lozing van het afvalwater van

TCT/LVM in de Laak met een debiet van max. 800 m³/u of 19.200 m³/dag slechts kan worden verdergezet tot en met ten laatste 31 december 2010; dat voor deze lozing in oppervlaktewater in onderhavig besluit lozingsvoorwaarden worden vastgesteld;

dat het gezuiverde bedrijfsafvalwater van TCT en LVM samen vanaf 1 januari 2011 evenwel niet meer rechtstreeks in een oppervlaktewater mag worden geloosd; dat dit van dan af in het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg moet worden geloosd; dat het lozen van het effluentwater vanuit dit afvalwaterwachtbekken in oppervlaktewater is vergund door het reeds eerder geciteerde ministerieel besluit AMV/000144095/1001/C waarmee uitspraak is gedaan over het beroep tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.339 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg;

dat voor de voornoemde lozing van gezuiverde bedrijfsafvalwaters in het afvalwaterwachtbekken geen interne lozingsvoorwaarden moeten worden vastgelegd; dat immers is uitgemaakt dat het bedrijf BBT toepast terwijl vanaf 1 januari 2011 de normen voor lozing in oppervlaktewater zijn vastgelegd in het voornoemde ministerieel besluit AMV/000144095/1001/C rekening houdend met de sectorale milieuvoorwaarden; dat daarbij ook kan verwezen worden naar het besluit van 26 juni 2003 van de deputatie van de provincieraad van Limburg en het ministerieel besluit van 23 december 2003, waarin de lozingsvoorwaarden van de bestaande lozing van TCT en LVM zijn bepaald;

Overwegende dat uit het MER blijkt dat de impact van de huidige lozing in de Laak als significant negatief wordt beoordeeld; dat voor chloriden en sulfaten er een overschrijding van de milieukwaliteitsdoelstellingen is; dat wat fluoriden, CZV en nikkel betreft de geloosde vrachten geen aanleiding geven tot een overschrijding van de milieukwaliteitsdoelstellingen maar de relatieve bijdrage wel significant is; dat het nemen van milderende maatregelen noodzakelijk is om een oplossing te bieden aan de impact van de huidige lozingen op de Laak; dat de toekomstige lozingssituatie, zijnde deze vanaf ten laatste 1 januari 2014 zoals beschreven in het reeds eerder geciteerde ministerieel besluit AMV/000144095/1001/C waarmee uitspraak is gedaan over het beroep tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.339 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg, als milderende maatregel wordt beschouwd;

Overwegende dat cadmium, kwik en hexachloorbenzeen prioritair gevaarlijke stoffen zijn waarvoor volgens de Kaderrichtlijnwater maatregelen moeten worden getroffen met het oog op stopzetting of geleidelijke beëindiging van

lozingen, emissies en verliezen; dat cadmium, kwik, hexachloorbenzeen en dioxines zowel toxisch, persistent als bioaccumuleerbaar zijn en bijgevolg onder de meest gevaarlijke stoffen van het reductieprogramma gevaarlijke stoffen van 2005 vallen; dat volgens het reductieprogramma:

- preventie het uitgangspunt is en elke vorm van verdunning moet worden vermeden;
- er moet worden nagegaan wat de herkomst is en binnen welke termijn dit kan vermeden worden; procesmaatregelen zoals gesloten systemen en substitutie genieten de voorkeur op end-of pipe behandelingen;
- de laagst haalbare concentratie moet worden opgelegd en er mag geen rekening worden gehouden met verdunning in het ontvangend oppervlaktewater bij bepaling van de lozingsnorm;

Overwegende dat in het MER het effect van de gevaarlijke stoffen in de verschillende lozingsscenario's werd nagegaan; dat in het MER getoetst is aan de maximale vracht die werd geloosd in 2005; dat vastgesteld wordt dat de vergunde lozingsnormen hoger liggen dan de maximale vrachten;

Overwegende dat de toekomstige milieukwaliteitsnormen voor cadmium 0,0008 mg/l bedraagt, voor hexachloorbenzeen 0,00001 mg/l en voor kwik 0,0003 mg/l; dat in het MER de volgende karakteristieken van het afvalwater van TCT/LVM worden aangehaald: cadmium < 0,001 mg/l, hexachloorbenzeen maximum 0,000036 mg/l en kwik maximum 0,002 mg/l; dat gelet op het feit dat het hier gaat om prioritair gevaarlijke stoffen de Gewestelijke Milieuvergunningcommissie in haar advies stelt dat het noodzakelijk is om de lozingsnormen hiervan te verstrengen tot respectievelijk 0,001 mg/l voor cadmium, 0,0001 mg/l voor hexachloorbenzeen en 0,003 mg/l voor kwik; dat de exploitant in het schrijven van 24 juli 2008 aan de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie vraagt om de norm voor cadmium van 0,001 mg/l pas te laten ingaan vanaf 1/09/2011 en tot die datum de huidige lozingsnorm van 0,003 mg/l te behouden; dat de exploitant aangeeft dat cadmium afkomstig is van de productie van fosfaat en, hoewel de fosfaatproductie in Tessenderlo reeds in 1995 is stopgezet, de Cd-concentratie pas de laatste 2 jaar lager is dan 0,001 mg/l; dat de exploitant aangeeft dat de daling tot deze lage cadmiumconcentraties m.a.w. nog meerdere jaren heeft geduurd en zij niet zeker is dat deze situatie al stabiel is;

Overwegende dat een norm van 0,002 mg/l i.p.v. 0,003 mg/l kan toegelaten worden tot 31/12/2010 en nadien moet de norm verstrengd worden tot 0,001 mg/l;

Overwegende dat de bijkomend aangevraagde parameters (chloriden, dioxines, molybdeen, seleen en antimoon) ook voorkomen in de gezuiverde afvalwaters, maar voorheen niet specifiek werden vermeld;

Overwegende dat in het MER is vermeld dat het gehalte aan dioxines niet detecteerbaar is in het afvalwater;

Overwegende dat voor dioxines er een lozingsnorm wordt aangevraagd omdat afdeling Milieu-inspectie bij een controlemeting een meetwaarde boven de detectielimiet heeft vastgesteld; dat volgens de exploitant de aangevraagde lozingsnorm van 0,3 ng i-TEQ/l is gebaseerd op enerzijds een BBT-waarde van 0,1 ng i-TEQ/l voor afvalwater van de MVC/PVC-productie zoals opgenomen in de BREF Large Volume Organic Chemical Industry van februari 2003 en anderzijds is er een OSPAR-besluit 98/43 met een lozingsvoorwaarde voor dioxines van 1 µg i-TEQ per ton EDC-oxychloreringscapaciteit; dat rekening houdend met de oxychloreringscapaciteit bij LVM dit neerkomt op een concentratie van 0,3 ng i-TEQ/l volgens de exploitant;

Overwegende dat het gezuiverde afvalwater van TCT/LVM nog een restgehalte aan dioxines bevat; dat een bemonstering van het afvalwater aan het lozingspunt van TCT/LVM uitwees op een dioxine-concentratie van 0,064 ng i-TEQ/l;

Overwegende dat de BBT-norm van 0,1 ng i-TEQ/l geldt voor het afvalwater van LVM; dat het het afvalwater van LVM gezamenlijk wordt geloosd met het afvalwater van TCT waardoor er verdunning optreedt doch dit gelet op het voorgaande in overeenstemming met het BBT principe is;

Overwegende dat dioxines zowel toxisch, persistent als bioaccumuleerbaar zijn en bijgevolg onder de 'meest gevaarlijke' stoffen van het reductieprogramma vallen; dat het bijgevolg aangewezen is om als maximumnorm 0,1 ng i-TEQ/l op te leggen, gebaseerd op de BBT-studie; dat het aangewezen is om verder onderzoek naar de herkomst, de voorkoming en verwijdering van dioxines te verrichten en hierover te rapporteren op de jaarlijkse toelichtingvergadering;

Overwegende dat de aangevraagde norm voor seleen 0,1 mg/l is, gebaseerd op huidige milieukwaliteitsnorm x10; dat voor de

toekomstige milieukwaliteitsnorm 0,003 mg/l wordt voorgesteld; dat de hoogste meetwaarde 0,026 mg/l (in 2005) bedroeg; dat de laatste twee jaar een kleinere concentratie is gemeten van maximum 0,009 mg/l; dat rekening houdende met de toekomstige milieukwaliteitsnorm een lozingsnorm van 0,03 mg/l aanvaardbaar is in afwachting van een onderzoek naar de herkomst, de voorkoming en verwijdering van seleen; dat er moet worden gestreefd om onder de milieukwaliteitsnorm te lozen;

Overwegende dat de aangevraagde lozingsnorm voor molybdeen 0,3 mg/l is; dat voor de toekomstige milieukwaliteitsnorm 0,350 mg/l wordt voorgesteld; dat er bijgevolg onder de milieukwaliteitsnorm wordt geloosd waardoor er geen lozingsnorm in de vergunning moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de aangevraagde lozingsnorm voor antimoon 0,5 mg/l is, gebaseerd op 10 x lager dan een sectorale lozingsnorm voor non-ferrometalen; dat voor de toekomstige milieukwaliteitsnorm 0,100 mg/l wordt voorgesteld; dat de hoogste gemeten waarde 0,027 mg/l is; dat er bijgevolg onder de milieukwaliteitsnorm wordt geloosd waardoor er geen lozingsnorm in de vergunning moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de akoestisch relevante delen van het bedrijf de volgende zijn: de waterzuivering, de stoomketels, ELY2 en ELY3, de sulphydrate (vatenstockage), BZC1, BZC2 en Glycine; dat het bedrijf volcontinu in werking is; dat het geluid van de installaties een continu stabiel geluid is;

Overwegende dat uit de berekeningen in het MER blijkt dat voor de geluidsbronnen er enkel een lichte overschrijding voor de avond- en nachtperiode optreedt ter hoogte van de immissiepunten aan de overkant van de Stationsstraat (minder dan 5 dB(A)); dat hiervoor de specifieke bijdrage van de sulfaatafdeling en de hieraan gekoppelde koeltoren verantwoordelijk is; dat ondertussen in 2007 de sulfaatafdeling volledig is stopgezet, inclusief het buiten gebruik stellen van de koeltoren; dat in het MER gesteld is dat het specifieke geluidsniveau (inclusief het omgevingsgeluid) dan met circa 5 dB(A) zal zakken, waardoor aan de richtwaarden zal voldaan zijn; dat milderende maatregelen dan ook niet nodig worden geacht;

Overwegende dat de exploitant tijdens het plaatsbezoek van twee afgevaardigden van de afdeling Milieuvergunning op 3 juli 2008 heeft bevestigd dat hij in de loop van de procedure een nieuwe geluidsmeting zal laten uitvoeren als controle op wat in het MER is gesteld;

Overwegende dat de meest relevante parameters voor TCT zijn: verbrandingsgassen (CO_2 , NO_x , SO_x); organische verbindingen, (voornamelijk tolueen) en kwik;

Overwegende dat de belangrijkste niet geleide emissies zijn:

- tankparkverliezen;
- gebouwverluchting cellenzaal electrolyse;
- afvalwaterbehandeling;
- lekverliezen;

Overwegende dat uit de effectbeoordeling in het MER, vertrekkende van de gemeten emissies in 2005 (inclusief de sulfaatafdeling) blijkt dat de emissies van TCT voor bepaalde parameters de luchtkwaliteit in de omgeving mee beïnvloeden; dat dit geldt in beperkte mate voor stikstofdioxide en vluchtige organische stoffen en in beperkte tot aanzienlijke mate voor zwaveloxide, kwik en dioxines; dat voor fijn stof en gechloreerde organische stoffen de bijdrage verwaarloosbaar is;

Overwegende dat door de volledige stopzetting van de sulfaatproductie (maart 2007) en in combinatie met de indienstneming van ELY3 (zomer/najaar 2006) men een zeer sterke reductie van de luchtmissies heeft kunnen realiseren (cijfers 2005 vergeleken met 2008), namelijk 64% voor stikstofdioxide, 70% voor zwaveloxide, 77% voor stof, 91% voor waterstofchloride, 86 % voor chloor en dioxines;

Overwegende dat volgens het MER de luchtkwaliteit op geen enkel ogenblik zo beïnvloed wordt dat de luchtkwaliteitsdoelstellingen worden overschreden;

Overwegende dat de bijdrage voor kwik wel enigszins gedaald is na de ingebruikneming van ELY3, maar de impact op de luchtkwaliteit blijft beperkt en de contouren wijzigen nauwelijks; dat de toekomstige bijdrage niet zorgt voor een

overschrijding van de doelstelling, maar wel de luchtkwaliteit bepaalt;

Overwegende dat ter controle van de kwikemissies in de voorgaande vergunningen was opgelegd om een kwikbalans voor emissies naar lucht en water op te maken; dat deze bijzondere voorwaarde moet worden behouden;

Overwegende dat in artikel 5.7.5.1, § 2, 2°, b, ii van titel II van het VLAREM voor de emissies van kwik afgevoerde lucht, een emissiegrenswaarde van 2 g Hg/ton chloorproductie als jaargemiddelde is bepaald;

Overwegende dat de exploitant opgeeft om in de afgevoerde lucht 0,8 g Hg/ton chloorproductiecapaciteit te zullen halen; dat de exploitant spreekt over chloorproductiecapaciteit terwijl in Vlarem de emissiegrenswaarde is bepaald per ton reële chloorproductie; dat zowel de gegevens over chloorproductiecapaciteit als de reële chloorproductie in de kwikbalans worden opgenomen;

Overwegende dat in de BREF Chlooralkali wordt gesteld dat bij de best presterende kwikcelinstallaties jaarlijks gemiddeld tussen de 0,2 en 0,5 g HG/ton chloorcapaciteit terecht komt in de lucht, het water en producten; dat in de totale emissies het aandeel van emissies naar water en verliezen via producten minimaal zijn ten opzichte van de emissies naar de lucht; dat in een rapport van april 2006, opgesteld door een erkend deskundige in de discipline lucht, is gesteld dat het BBT niveau momenteel slechts in 2 Europese landen wordt gehaald;

Overwegende dat teneinde de huidige beperkte - maar toch bepalend voor de luchtkwaliteit in de omgeving - immissiebijdrage van de kwikuitstoot te bestendigen en rekening houdende met het huidige niveau voor de kwikemissie (tussen 0,57 en 0,66 g Hg/ton chloorproductiecapaciteit), wordt de emissiegrenswaarde beperkt tot maximaal 0,7 g Hg/ton chloorproductiecapaciteit;

Overwegende dat naar geurhinder toe er geen problemen verwacht worden; dat door de stopzetting van de sulfaatafdeling en de zeer sterk verlaagde SO₂-emissies de kans op overschrijden van de SO₂ geurdrempel volledig zal wegvallen;

Overwegende dat volgende milderende maatregelen momenteel reeds toegepast worden:

- het gebruik van dampretour, of indien niet mogelijk het gebruik van actief kooladsorptie bij de overslag van VOS;
- beperking van ademverliezen bij opslag van VOS door gebruik van actief koolfilters;
- gebruik van actief koolfiltratie ter beperking van kwikemissies;
- gebruik van waterstofgas dat vrijkomt bij elektrolyse als substituut van minerale brandstoffen;
- gebruik van droge stoffilters (doekfilters) op restgasstromen;

Overwegende dat betreffende de niet geleide emissies de genomen maatregelen zijn:

- tankenparken: afzuiging, nabehandeling over actief koolfilter, gaswassing met water (met recuperatie HCl);
- tolueenopslag: dampretoursysteem en inertisering d.m.v. stikstof;
- opslag eindproducten en residu's BZC: actief koolfilters en wastoren;
- gebouwverluchtingen chlooralkali: actief koolfilter voor ELY2;
- afvalwaterbehandeling: aparte behandeling van deelstromen (stripping bij LVM, oxidatie van sulfides, continue H₂S-detectoren en pH sturing);
- lekverliezen: gasfase van de procesapparatuur in lichte onderdruk, drukkewakingen en snelafsluiters in line staalnameafsluiters, gebruik van lekvrije pompen;

Overwegende dat tot op heden er geen LDAR programma (Leak Detection and Repair-programma) of een steekproefcontrole is uitgevoerd; dat de in het MER bekomen waarden voor de fugitieve emissies werden bekomen door evaluatie van het aantal potentiële lekbronnen en de resultaten van het LDAR programma bij LVM; dat de jaaremissie wordt geschat op 2 ton/jaar VOS-emissies, waarbij de relevante producten tolueen en o-Cl-tolueen zijn; dat deze waarde echter een ruwe indicatie betreft; dat bijgevolg het aangewezen is om naar analogie met LVM, een onderzoeksprogramma naar de fugitieve emissies op te starten; dat dit wordt opgelegd als bijzondere voorwaarde; dat hierover ook jaarlijks moet worden gerapporteerd aan de adviesverlenende instanties;

Overwegende dat met betrekking tot de luchtkwaliteit in de omgeving van het bedrijf en de beïnvloeding hiervan door de emissies van TCT werd in het MER getoetst aan wettelijke en

wetenschappelijke richtwaarden met betrekking tot het vrijwaren van gezondheidseffecten; dat uit de evaluatie naar voor is gekomen dat de luchtkwaliteit binnen het studiegebied geen aanleiding zal geven tot gezondheidseffecten;

Overwegende dat er een actief preventiebeleid wordt gevoerd; dat het veiligheidsbeheerssysteem gedetailleerd is vastgelegd dat bestaat uit het veiligheidshandboek, met onderliggende procedures, werkinstructies en bijhorende documenten en vereiste registraties; dat er ook jaarlijks veiligheidsdoelstellingen worden geformuleerd, die vertaald worden in actieplannen; dat een noodplanning schriftelijk is uitgewerkt;

Overwegende dat er een veiligheidsrapport werd opgesteld dat werd goedgekeurd op 19 juni 2007; dat uit het besluit van de risicoanalyse blijkt dat de geïdentificeerde knelpunten verbonden zijn aan de toxische risico's van incidentele chloorvrijzettingen; dat de belangrijkste potentiële knelpunten de overschrijding betreft voor het plaatsgebonden risico voor:

- het criterium voor gebieden met woonfunctie (10^{-6} /jaar) ter hoogte van Dennenhof, langs een klein gedeelte van de Stationsstraat (ter hoogte van Pius X College) en in het woongebied Berg ter hoogte van de Oude Molen;
- het criterium voor gebieden met kwetsbare locaties, meer bepaald het Pius X college, het Heilig Hartinstituut en de Vrije Lagere Jongensschool; dat hier het criterium van 10^{-7} /jaar ruim wordt overschreden;

dat de VR-deskundige stelt dat de klassieke rekenmodellen de dispersie van chloorgas op een sterk vereenvoudigde manier benaderen, zonder rekening te houden met belangrijke invloedsparameters zoals de lokale topografie en de aanwezige fysische obstakels (gebouwen,...); dat deze echter een belangrijke invloed hebben bij de verspreiding van een zwaar gas, zoals chloor; dat uit een 3D-dispersiemodellering is gebleken dat de klassieke rekenmodellen bepaalde risico's, ter hoogte van de aangehaalde knelpuntlocaties, sterk overschatten; dat door de VR-deskundige algemeen werd besloten dat op basis van de risicoanalyse en het bijkomend knelpuntenonderzoek aan de hand van 3D-modellering, de externe risico's van TCT voldoen aan de geldende criteria en dat de risico's voor ongevallen voor het milieu verwaarloosbaar zijn;

Overwegende dat gezien het bijkomend knelpuntenonderzoek aan de hand van 3D-modellering slechts beperkt werd uitgevoerd, een bijzondere voorwaarde wordt opgelegd waarbij de exploitant wordt verplicht om deze 3D-modellering, uitgevoerd door een

erkend VR-deskundige, verder te zetten en de resultaten hiervan worden binnen een termijn van 1 jaar na ondertekening van onderhavig ministerieel besluit overgemaakt aan de betrokken instanties;

Overwegende dat ook ter hoogte van de terreingrens met LVM het criterium voor de terreingrens (10^{-5} /jr) wordt overschreden (dit geldt eveneens voor de risico's van LVM op TCT); dat bij dergelijke overschrijding de uitwerking van een "veiligheidsinformatieplan" tussen betrokken partijen als bijkomende veiligheidsmaatregel wordt aanbevolen (zie: "Een code van goede praktijken inzake risicocriteria voor externe mensrisico's van Seveso inrichtingen"); dat bij LVM en TCT alle elementen van een veiligheidsinformatieplan zijn gerealiseerd door de gemeenschappelijke structuur van beide bedrijven; dat volgens de code van goede praktijken dit veiligheidsinformatieplan moet worden verankerd via een bijzondere voorwaarde in de milieuvergunning;

Overwegende dat gelet op de nabije ligging van twee onderwijsinstellingen het aangewezen is om jaarlijks een overleg te organiseren tussen het bedrijf, het gemeentebestuur en de bevoegde brandweerdienst en de scholen inzake de problematiek van de veiligheid van de onderwijsinstellingen bij een calamiteit; dat ook in het ministerieel besluit van 23 december 2003 als bijzondere voorwaarde was opgelegd dat de exploitant met de scholen (H. Hartinstituut en Pixus X College) een rampenplan moet uitwerken (richtlijnen over waarschuwingssysteem en het nemen van maatregelen in geval van een calamiteit);

Overwegende dat de exploitant beschikt over een groot proeflabo waarvoor bijzondere veiligheidsvoorwaarden in de bestaande vergunningen werden opgelegd zoals een gevarenstudie vooraleer er nieuwe proeven kunnen worden uitgevoerd; dat het aangewezen is om deze bijzondere voorwaarden te behouden;

Overwegende dat de grondwaterwinning bestaat uit 2 putten met een diepte van respectievelijk 420 en 425 meter; dat er water onttrokken wordt uit de spanningslaag van de Formatie van Maastricht; dat het beoogde maximaal debiet $1.200 \text{ m}^3/\text{d}$ en $420.000 \text{ m}^3/\text{j}$ bedraagt;

Overwegende dat de aangevraagde hoeveelheid grondwater werd berekend op basis van een geschat standaardverbruik van:

- $28.500 \text{ m}^3/\text{jaar}$ sperwater voor pompen;

- 208.000 m³/jaar voor oploswater in de productie van chemicaliën in de elektrolyse-afdeling;
 - 42.800 m³/jaar voor gebruik als wasvloeistof in absorptiefilters;
 - 68.400 m³/jaar voor spoelwater van filters;
- dat het totaal 347.700 m³/jaar werd afgerond naar 350.000 m³/jaar; dat hieraan een veiligheidsmarge van 20% werd toegevoegd om te komen tot het aangevraagde debiet;

Overwegende dat uit de gegevens sinds 1986 blijkt het opgepompte debiet schommelt tussen 237.690 m³/jaar en 366.960 m³/jaar met een gemiddelde van 296.420 m³/jaar; dat dit overeenkomt met respectievelijk 56,6%, 87,4% en een gemiddelde van 70,6% van het aangevraagde debiet;

Overwegende dat het grondwater wordt gebruikt in toepassingen waar volgens Tessenderlo Chemie zacht (weinig neerslag- en kalkvorming) en ijzerarm water nodig is; dat het water uit de Krijt Aquifer voldoet aan hun eisen;

Overwegende dat ter plaatse de eerste 100m van de ondergrond is opgebouwd uit de Zanden van Diest (HCOV 0252); dat het grondwater uit deze aquifer ook zacht is, maar wel ijzerhoudend; dat de beoogde waterkwa-liteit kan bekomen worden door het grondwater te ontijzeren; dat het Zand van Diest de mogelijkheid biedt om grote hoeveelheden grondwater op te pompen, met weinig negatieve effecten op mens en milieu;

Overwegende dat de grondwaterwinning in het noordoostelijk deel van het grondwaterlichaam van het gespannen Krijt gelegen (BLKS_1100_GWL_2S) is; dat uit de stijghoogtemetingen van peilputten buiten de directe invloed van winningen blijkt dat er zich een depressie situeert rond Beringen; dat de laagste stijghoog-tes schommelen rond 0 mTAW; dat ter hoogte van Tessenderlo Chemie peilen tussen 0 en 10 mTAW zouden moeten voorkomen; dat de peilputten met stijghoogtereeksen van meer dan 10 jaar in de omgeving over het algemeen stijgende of stabiele trends vertonen; dat hieruit kan afgeleid worden dat de slechte situatie aan het verbeteren is;

Overwegende dat ter hoogte van de grondwaterwinning van Tessenderlo Chemie stijghoogtes in rust worden gemeten tussen 30 en 40 meter onder maaiveld; dat omgerekend dit tussen -10 en 0 meter TAW is; dat de stijg-hoogtes in werking tussen -20 en -30 mTAW gelegen zijn; dat de stijghoogtereeksen van de

twee put-ten sinds 1996, zowel in werking als in rust, vrij stabiel zijn;

Overwegende dat het grondwaterpeil vroeger via een drukmeting werd bepaald; dat volgens het aanvraagdossier de peilmetingen tegenwoordig met een elektronisch peillint gebeuren;

Overwegende dat de MER-deskundige opmerkt dat enerzijds de hoeveelheid peilmetingen in de winningsputten van TCT beperkt zijn en anderzijds dat peilmetingen van niet bemalen peilputten in het Krijt ontbreken, waardoor een meer kwantitatieve effectbeoordeling niet mogelijk was; dat overeenkomstig de bepalingen in titel II van het VLAREM er minimaal 1 peilput moet zijn met filters in de Krijt aquifer en in alle daarboven gelegen watervoerende lagen; dat de naleving van de voorwaarden zoals opgelegd in hoofdstuk 5.53 van titel II van het VLAREM een aangelegenheid betreft voor de toezichthoudende overheid;

Overwegende dat uit de gegevens blijkt dat de grondwaterwinning de laatste 10 jaar in evenwicht is met het grondwa-tersysteem; dat dit evenwicht evenwel 10 tot 20 meter lager is gelegen dan de omgevende stijghoogtes, waardoor het herstel van de laag niet bevorderd wordt; dat een stijging van de opgepompte volumes grondwater een bijkomende vertraging van het herstel van het Krijt Aquifer met zich zou meebrengen;

Overwegende dat gezien:

- de slechte kwantitatieve toestand van het gespannen Krijt Aquifer, die de laatste 10 jaar in het algemeen aan het verbeteren is;
- de evenwichtsituatie in de winning op het bedrijf, maar gezien de lagere stijghoogtes tegen-over de te verwachten toestand in de depressietrechter;
- een stijging van de opgepompte debieten tegenover de laatste 10 jaar een bijkomende druk op het systeem zou betekenen en het herstel van het Krijt Aquifer zou vertragen;
- de kwaliteit van de eerste watervoerende laag ter plaatse, het Zand van Diest dat, behalve door de aanwezigheid van ijzer dat door een ontijzeringsinstallatie kan verwijderd worden, voldoet aan de kwaliteitseisen voor de bedoelde toepassingen;
- de aanwezige alternatieven voor diep grondwater, zoals behandeld kanaalwater of grondwater uit het Zand van Diest;

- het opgepompte jaarlijks debiet in de voorbije 10 jaar maximaal 87,4% en gemiddeld 70,6% van het aangevraagde debiet was;

dat rekening houdend met een afstemming van het te vergunnen verbruik op het reële verbruik en een zekere marge op het maximumdebiet van de voorbije 10 jaar het aangewezen is om het maximum jaarlijks debiet te beperken tot 380.000 m³ in plaats van 420.000 m³;

Overwegende dat naast grondwater tevens kanaalwater wordt aangewend, namelijk jaarlijks circa 1.650.000 m³ als proceswater en 2.500.000 m³ als koelwater;

Overwegende dat betreffende het aspect bodem een aantal verontreinigingen werden vastgesteld; dat ook bij de afbraak van ELY1 lokaal vervuiling van de bodem is vastgesteld en momenteel in kaart wordt gebracht; dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de historische bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt; dat voorzien is dat tegen eind 2008 alle beschrijvende bodemonderzoeken worden ingediend; dat de sanering van de historische bodemverontreiniging buiten het beoordelingskader valt van de huidige vergunningsaanvraag;

Overwegende dat ondertussen een aantal aanpassingswerken werden uitgevoerd:

- uitdienstneming of vernieuwing van de ondergrondse opslagtanks voor olieproducten;
- vernieuwing van de brandstofvoorziening voor heftrucks (dieselpomp);
- verwijdering van oude (en lekkende) stookolietank langs het labogebouw en plaatsing van een nieuwe tank;
- vernieuwing van de transformatorruimte in de elektrolyseafdeling met aanleg van een industriële betonnen vloer en lekbakken;
- aanleggen van nieuwe betonnen vloeren op een groot deel van het fabrieksterrein, met gecontroleerde afvoer van de verontreinigde grond;

Overwegende dat gelet op de genomen bodembeschermende maatregelen en de bedrijfstechnische aanpassingen de kans op bijkomende nieuwe verontreinigingen op het bedrijfsterrein van TCT als zeer klein wordt bestempeld;

Overwegende dat de inkuiping van de houders voor KOH 50% (700 m³), HCl 30 % (2 x 200 m³), HCl 35% (3 x 100 m³) en zwavelzuur

98,5 % (1.200 m³) wordt verwezenlijkt door het daarbij aangesloten dichte wachtbekken; dat deze toestand als bijzondere voorwaarde vroeger werd opgelegd; dat het aangewezen is om deze bijzondere voorwaarde te hernemen;

Overwegende dat de belangrijkste afvalstoffen de volgende zijn:

- kwikhoudende afvalstoffen: worden tijdelijk opgeslagen in geconditioneerde vaten op een betonnen vloer en afgevoerd naar een gespecialiseerde stortplaats in Duitsland;
- actieve kool vervuild met kwik: wordt afgevoerd naar een bedrijf in Frankrijk voor recuperatie van de kwik;
- gechloreerde koolwaterstoffen, afkomstig van de BZC-eenheid: tijdelijke opslag in een tank en afvoer voor vernietiging door verbranding;
- orgammon: een oplossing dat ammoniumchloride bevat en afkomstig is van de glycine-afdeling: wordt ingezet als secundaire grondstof in de landbouw;
- afvalwaterzuiveringsslib: wordt afgevoerd naar de eigen stortplaats slibbekken Veldhoven;

Overwegende dat verschillende kleinere afvalstromen (metalen, olie, puin, papier, karton, enz.) selectief worden ingezameld en afgevoerd via erkende verwervers; dat er voor LVM en TCT samen één containerpark is voorzien;

Overwegende dat het totale primair energieverbruik circa 12 PJ/jaar bedraagt; dat TCT in 2003 is toegetreden tot het benchmarkconvenant; dat in dit kader een energieplan werd opgesteld; dat in het energieplan een aantal energiebesparende maatregelen werden uitgewerkt, dewelke stelselmatig zullen geïmplementeerd worden; dat het de bedoeling is om tegen 2012 de wereldtop te bereiken;

Overwegende dat er een milieueffectrapport is uitgevoerd waar de effecten op het watersysteem uitvoerig worden geanalyseerd en geëvalueerd; dat er bijgevolg kan worden gesteld dat de vergunningsaanvraag onderworpen is aan de watertoets (doelstellingen van het integraal waterbeleid); dat overeenkomstig artikel 8, § 4 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid de analyse en evaluatie van het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te vermijden, te beperken, te herstellen of te compenseren is geschied in de milieueffectrapportage;

Overwegende dat TCT is ingedeeld in de rubriek 7.11.2° a), b), c) en d), van de indelingslijst van titel I van het Vlarem; dat hierdoor het bedrijf een GPBV-bedrijf is (Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging); dat overeenkomstig artikel 43ter van titel I van het Vlarem dergelijke inrichtingen, overeenkomstig de EU-richtlijn 96/61/EG van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, zodanig moeten worden geëxploiteerd dat :

- alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen, met name door toepassing van de beste beschikbare technieken;
- geen belangrijke verontreiniging wordt veroorzaakt;
- overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer het ontstaan van afvalstoffen wordt voorkomen; waar dit niet gebeurt, moeten die stoffen nuttig worden toegepast of aangewend worden als secundaire grondstof of, wanneer dat technisch en economisch onmogelijk is, zodanig worden verwijderd dat milieu-effecten worden voorkomen of beperkt;
- de energie op doelmatige wijze wordt gebruikt;
- de nodige maatregelen worden getroffen om ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken;
- bij de definitieve stopzetting van de activiteiten de nodige maatregelen worden getroffen om het gevaar van verontreiniging te voorkomen en het exploitatieterrein weer in een bevredigende toestand te brengen

Overwegende dat in de vergunningsaanvraag (bijlage 13), het MER en het VR en zoals hierboven in het kort wordt weergegeven, voldoende wordt aangetoond dat het bedrijf BBT toepast en voldoet aan artikel 43ter van titel I van het Vlarem; dat er ook een milieuzorgsysteem in voege is maar dit is evenwel niet gecertificeerd;

Overwegende dat in het besluit van 26 juni 2003 van de deputatie van Limburg en het ministerieel besluit van 23 december 2003 een milieurapport en een opvolgingscommissie werden opgelegd;

Overwegende dat het aangewezen is dat de bestaande opvolgingscommissie van TC behouden blijft; dat, gezien de geplande aanpak aan de bron, het niet meer opportuun is te rapporteren over de haalbaarheid van reductie van de zoutlozingen d.m.v. end-of-pipe technieken;

Overwegende dat naar analogie met LVM en TCH voor de hierboven aangehaalde aandachtspunten en monitoringsprogramma's jaarlijks een toelichtingsvergadering wordt gehouden voor de adviesverlenende instanties; dat op deze toelichtingsvergadering de zaken die voorheen waren opgelegd in het milieurapport moeten worden toegelicht;

Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepsindiener in de bovenvermelde overwegingen worden geëvalueerd;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie mits naleving van de milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat voor de vergunbare onderdelen de gevraagde vergunning toe te staan voor een termijn van 20 jaar;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de gevraagde vergunning te verlenen behoudens voor het verder exploiteren van 2 waterwinningen met een opgepompt debiet van meer dan 380.000 m³/jaar tot maximum 420.000 m³/jaar waarvoor de vergunning moet worden geweigerd;

B E S L U I T :

Artikel 1. Het ontvankelijk bevonden beroep van de NV Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, aangetekend tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.341 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg, houdende het weigeren van de vergunning aan de NV Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van een scheikundige fabriek, gelegen te 3980 Tessenderlo, Stationsstraat z/n, op de kadastrale percelen, afdeling 2, sectie B, perceelnr. 251 e3 en afdeling 3, sectie C, perceelnrs. 1373 g, 1373 k, 1373 h, 1291 d, omvattende:

- het lozen van 1.100 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, waarvan 300 m³/jaar afkomstig van het directiegebouw en 800 m³/jaar afkomstig van de sociale en sanitaire installaties behorende bij het laboratorium;
- een waterzuiveringsinstallatie voor het biologisch en fysico-chemisch (inclusief behandeling van specifieke afvalwaterdeelstromen) zuiveren van bedrijfsafvalwater, inclusief verontreinigd hemelwater en huishoudelijk afvalwater, van meerdere afdelingen (onder andere BZC, Glycine, Elektrolyse) en van LVM (Limburgse Vinyl Maatschappij), waarbij 800 m³/u of 19.200 m³/dag gezuiverd afvalwater, al of niet samen met afvalwater van TCH (Tessenderlo Chemie Ham), vanuit een afvalwaterwachtbekken geloosd wordt in een transportleiding voor afvoer naar oppervlaktewater;
- de productie van:
 - natriumhydrosulfide door menging in een mengtank met een inhoud van 27 m³ (NaHS 30-40%) en een mengtank met een inhoud van 42 m³ (NaHS 5%);
 - glycine met een capaciteit van 6.000 ton/jaar;
 - glycinederivaten, door verestering en distillatie, met een jaarcapaciteit van 480 ton CGE, 720 ton CGM, 432 ton CG en 384 ton DMZ.HCl;

- maximaal 57.000 ton/jaar gechloreerde toluenderivaten en homologen, waarvan:
 - 42.000 ton/jaar benzylchloride (CBY1) of homologen; waarvan maximaal 10.000 ton/jaar benzylideenchloride (CBY2) of homologen;
 - 15.000 ton/jaar fenylchloroform (benzotrichloride, CBY3) of homologen, waarvan maximaal 7.000 ton/jaar benzoylchloride (CBO);
- maximaal 7.000 ton/jaar benzaldehyde (BAH) of homologen;
- de productie van chloor; de productiecapaciteit is 400.000 ton/jaar (deels met kwikcellen, deels met membraancellen);
- chemische installaties voor de productie van gasen met een totale jaarcapaciteit van 426.200 ton, bestaande uit 400.000 ton/jaar chloor en chloorwaterstof, 15.000 ton/jaar zwavelverbindingen (H_2S) en 11.200 ton/jaar waterstof;
- de stopzetting van de productie van natrium- en kaliumsulfaat, zodat zoutzuur van de sulfaatafdeling vervalst;
- chemische installaties voor de productie van zuren met een totale jaarcapaciteit van 104.750 ton (als HCl 100 %), bestaande uit 24.750 ton/jaar synthetisch zoutzuur (35%), uitgedrukt als HCl 100%, 35.000 ton/jaar zoutzuur (30-34%) uitgedrukt als HCl 100% en 45.000 ton/jaar zoutzuur (34%), uitgedrukt als HCl 100%;
- chemische installaties voor de productie van basen met een totale jaarcapaciteit van 689.600 ton, bestaande uit 366.200 ton/jaar natriumhydroxide uitgedrukt als NaOH 100% en 323.400 ton/jaar kaliumhydroxide uitgedrukt als KOH 100 %;
- chemische installaties voor de productie van zouten met een totale jaarcapaciteit van 344.200 ton, bestaande uit 22.000 ton/jaar natriumsulfide, 46.000 ton/jaar natriumwaterstofsulfide, 110.000 ton/jaar natriumhypochloriet ($NaOCl$, 160 g/l), 12.000 ton/jaar natrium- of kaliumcarbonaat, 4.200 ton/jaar ammoniumchloride en 150.000 ton/jaar ijzerchloride ($FeCl_3$ 40%);
- chemische installaties voor de productie van anorganische chemicaliën met een totale jaarcapaciteit van 1.564.750 ton, bestaande uit 400.000 ton/jaar chloor en chloorwaterstof, 15.000 ton/jaar zwavelverbindingen (H_2S), 11.200 ton/jaar waterstof, 24.750 ton/jaar synthetisch zoutzuur (35%) uitgedrukt als HCl 100%, 35.000 ton/jaar zoutzuur (30-34%) uitgedrukt als HCl 100%, 45.000 ton/jaar zoutzuur (34%) uitgedrukt als HCl 100%, 366.200 ton/jaar natriumhydroxide, uitgedrukt als NaOH 100%, 323.400 ton/jaar kaliumhydroxide uitgedrukt als KOH 100%, 22.000 ton/jaar natriumsulfide, 46.000 ton/jaar natriumwaterstofsulfide, 110.000 ton/jaar natriumhypochloriet ($NaOCl$, 160 g/l), 12.000 ton/jaar natrium- of kaliumcarbonaat, 4.200 ton/jaar ammoniumchloride en 150.000 ton/jaar ijzertrichloride ($FeCl_3$ 40%);

- een elektriciteitsproductie met 3 noodstroomaggregaten van 2x 1250 kW en 1x 160 kW - totaal elektrisch vermogen: 2.660 kW;
- 8 transformatoren, waarvan 2 transformatoren van 1.000 kVA, 5 transformatoren van 630 kVA en 1 transformator van 250 kVA;
- 39 transformatoren, waarvan 7 transformatoren van 33.000 kVA, 3 transformatoren van 23.160 kVA, 2 transformatoren van 14.000 kVA, 2 transformatoren van 3.500 kVA, 2 transformatoren van 3.150 kVA, 4 transformatoren van 2.000 kVA, 6 transformatoren van 1.600 kVA en 13 transformatoren van 1.250 kVA;
- een niet-overdekte ruimte voor het stallen van 20 voertuigen en/of aanhangwagens;
- een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één brug;
- een distillatie-eenheid voor stikstof;
- 18 koelinstallaties voor het bewaren van producten, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 1,93 kW, 33 luchtcompressoren met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 1768,80 kW en 115 airconditioninginstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 451,2 kW - totaal: 2.221,93 kW;
- 37 procescompressoren met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 6.123,7 kW;
- de opslagplaats van verplaatsbare recipiënten met acetyleen, stikstof, argon, waterstof, perslucht, zuurstof, koelmiddel, reactiegassen en ijkassen, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 17.600 liter;
- opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 209.520 liter, bestaande uit een reservoir van 40.600 liter voor vloeibare stikstof, 1 reservoir van 46.200 liter vloeibaar CO₂, 2 reservoirs van 1.600 liter en 1.120 liter voor propaan en 1 reservoir van 120.000 liter ammoniak;
- de opslag en aanwezigheid van 1.321,0 ton genoemde stoffen, bestaande uit 170,7 ton methanol (1 tank van 40 m³ (31,6 ton), 1 tank van 10 m³ (7,9 ton), 106,2 ton in proces en 25 ton in verplaatsbare recipiënten), 13,7 ton chloor (3,7 ton gasvormig chloor in proces en 10 ton vloeibaar gemaakt chloor), 1,6 ton propyleenoxide (in verplaatsbare recipiënten) en 1.135 ton benzotrichloride (2 tanks van 100 m³ (276 ton), 2 tanks van 45 m³ (124 ton), 3 tanks van 120 m³ (495 ton) en 240 ton in verplaatsbare recipiënten);
- de opslag en aanwezigheid van 0,05 ton zeer giftige stoffen (waterstofsulfide);
- de opslag en aanwezigheid van 3.297,75 ton giftige stoffen, bestaande uit 72 ton watervrije ammoniak, 300 ton monochloorazijnzuur, 77 ton formol, 350 ton kwik (in proces), 11 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 0,25 ton ammoniak in proces, 1,5 ton gasvormig waterstofchloride, 220 ton residu CBY en 2.266 ton benzylchloride,

benzylideenchloride, fenylchloroform of hun homologen en residu's;

- de opslag en aanwezigheid van 550 ton ontvlambare stoffen (O-Cl-tolueen);
- de opslag van maximum 1.250 ton licht ontvlambare vloeistoffen, bestaande uit 46 ton ethanol in 2 reservoirs van 30 m³, 8 ton methanol of andere in 1 reservoir van 10 m³, 8 ton isopropanol of andere in 1 reservoir van 10 m³, 95 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 13 ton ethanol in proces, 450 ton tolueen in een reservoir van 500 m³ en 630 ton tolueen in een reservoir van 700 m³;
- de opslag en aanwezigheid van 2.071,5 ton milieugevaarlijke stoffen, die zeer giftig zijn voor in het water levende organismen, bestaande uit 900 ton natriumsulfide in zakken en vaten, 320 ton natriumsulfide of NaOH in 2 reservoirs van elk 100 m³, 120 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 9,5 ton zinkchloride in zakken, 72 ton watervrije ammoniak, 300 ton monochloorazijnzuur, 350 ton kwik in proces en 0,25 ton ammoniak in proces;
- de opslag en aanwezigheid van 129,32 ton aardoliefracties, bestaande uit 48 ton lichte stookolie in 2 tanks van 40 m³ en 20 m³ en 81,32 ton gasolie in 18 tanks;
- de opslag van 31.803.180 kg oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, bestaande uit 2.122.800 kg HCl, 8.308.480 kg KOH, 240.000 kg Na₂CO₃, 1.163.000 kg NaHS/Na₂S, waarvan maximum 900.000 kg Na₂S, 12.320.000 kg NaOH/Na₂S, NaHS waarvan maximum 320.000 kg Na₂S/NaHS, 680.000 kg natriumhypochloriet, 4.162.900 kg zwavelzuur, 48.000 kg waterstofperoxyde, 170.000 kg reagentia in verplaatsbare recipiënten, 260.000 kg o-Cl-benzylchloride, 288.000 kg benzoylchloride, 60.000 kg residu's van benzoylchloride, 507.000 kg o-Cl-benzylideenchloride, 165.000 kg o-Cl-benzylideenchloride/o-Cl-benzaldehyde, 462.000 kg benzaldehyde, 56.000 kg residu's benzaldehyde/o-Cl-benzaldehyde, 300.000 kg o-Cl/p-Cl/2,4di-Cl-benzaldehyde, 250.000 kg o-Cl-benzaldehyde en 240.000 kg benzaldehyde/o-Cl-benzaldehyde/benzoylchloride in verplaatsbare recipiënten;
- de opslag van maximum 1.772.000 liter vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, waarvan 485.000 liter op het terrein Stationsstraat en 1.287.000 liter op het terrein Schoonhees;
- de opslag van maximum 2.181.300 liter vloeistoffen, waarvan 1.621.300 liter op het terrein Stationsstraat en 560.000 liter op het terrein Schoonhees en bestaande uit 1.220,67 ton zware stookolie en 1.122 ton p-Cl-CBY3, o-Cl-CBY2 of 2,4di-Cl-BAH;
- een verdeelpomp met 1 slang;
- een schrijnwerkerij met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 25 kW;

- conditionerings- en opzakhmachines van natriumsulfiden, maximum 26.000 ton/jaar Na_2S -schilfers en maximum 26.000 ton/jaar NaHS -schilfers;
- een controlelaboratorium dat afvalwater loost met niet meer dan 1 kg/maand organische halogeenvverbindingen;
- een laboratorium voor kwaliteitscontrole;
- onderhoudsateliers met een geïnstalleerde totale drijfkracht van circa 255,72 kW;
- 1 spoelbak met een inhoudsvermogen van 60 liter, met een ontvetter op basis van alifatische koolwaterstoffen met een ontvlammingspunt van 40°C;
- 3 spoelbakken met een inhoudsvermogen van 60 liter, 50 liter en 30 liter - totaal: 140 liter;
- 8 vast opgestelde motoren met een inwendige verbranding met een totaal nominaal vermogen van 3.460 kW;
- 2 stoomgeneratoren met een waterinhoud van 13.400 liter en 21.870 liter;
- 21 stoomvaten met een waterinhoud van 2x 3.480 liter, 1x 4.220 liter, 1x 1.500 liter, 1x 890 liter, 2x 757 liter, 1x 735 liter, 1x 555 liter, 2x 540 liter, 2x 515 liter, 2x 440 liter, 1x 422 liter, 1x 410 liter, 1x 380 liter, 2x 352 liter en 1x 3.370 liter;
- 6 warmtewisselaars met een waterinhoud van de secundaire ruimte van 6x 3.690 liter;
- 30 verbrandingsinrichtingen met een totaal warmtevermogen van 26.260 kW;
- bronbemaling voor het droog houden van de ondergrondse rookkanalen van de sulfaatafdeling, met een opgepompt debiet van 21 m³/u en een geïnstalleerd vermogen van 2,2 kW;
- 2 waterwinningen met een opgepompt debiet van maximum 1.200 m³/dag en 420.000 m³/jaar,

wordt gedeeltelijk gegrond verklaard.

Art. 2. De bestreden beslissing nr. 750.71/A/06.341 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het weigeren van bovenvermelde vergunning aan de NV Tessengerlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessengerlo, voor het verder exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van een scheikundige fabriek gelegen te 3980 Tessengerlo, Stationsstraat z/n,

wordt opgeheven.

Art. 3. Aan de N.V. Tessengerlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessengerlo, wordt de vergunning verleend voor het verder

exploiteren en veranderen door uitbreiding en wijziging van een scheikundige fabriek gelegen te 3980 Tessenderlo, Stationsstraat z/n, kadastrale percelen, afdeling 2, sectie B, perceelnr. 251 e3 en afdeling 3, sectie C, perceelnrs. 1373 g, 1373 k, 1373 h, 1291 d, omvattende:

- het lozen van 1.100 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering, waarvan 300 m³/jaar afkomstig van het directiegebouw en 800 m³/jaar afkomstig van de sociale en sanitaire installaties behorende bij het laboratorium (klasse 3 - reeds vergund);
- een waterzuiveringsinstallatie voor het biologisch en fysico-chemisch (incl. behandeling van specifieke afvalwaterdeelstromen) zuiveren van bedrijfsafvalwater, inclusief verontreinigd hemelwater en huishoudelijk afvalwater, van meerdere afdelingen (o.a. BZC, Glycine, Elektrolyse) en van LVM, waarbij maximaal 800 m³/u of 19.200 m³/dag gezuiverd afvalwater tot en met 31 december 2010 rechtstreeks wordt geloosd in de Laak en vanaf 1 januari 2011 wordt afgevoerd naar het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg;
- productie van:
 - natriumhydrosulfide door menging in een mengtank met een inhoud van 27 m³ (NaHS 30-40%), en een mengtank met een inhoud van 42 m³ (NaHS 5%);
 - glycine met een capaciteit van 6.000 ton/jaar;
 - glycinederivaten, door verestering en distillatie, met een jaarcapaciteit van 480 ton CGE, 720 ton CGM, 432 ton CG en 384 ton DMZ.HCl;
 - maximaal 57.000 ton/jaar gechlореerde tolueenderivaten en homologen, waarvan:
 - 42.000 ton/jaar benzylchloride (CBY1) of homologen, waarvan maximaal 10.000 ton/jaar benzylideenchloride (CBY2) of homologen;
 - 15.000 ton/jaar fenylchloroform (benzotrichloride, CBY3) of homologen, waarvan maximaal 7.000 ton/jaar benzoylchloride (CBO);
 - maximaal 7.000 ton/jaar benzaldehyde (BAH) of homologen (klasse 1 - uitbreiding/wijziging);
- productie van chloor. De productiecapaciteit is 400.000 ton/jaar (deels met kwikcellen, deels met membraancellen) (klasse 1 - reeds vergund);
- chemische installaties voor de productie van gasen met een totale jaarcapaciteit van 426.200 ton, bestaande uit 400.000 ton/jaar chloor en chloorwaterstof, 15.000 ton/jaar zwavelverbindingen (H₂S) en 11.200 ton/jaar waterstof (klasse 1 - uitbreiding);
- stopzetting productie natrium- en kaliumsulfaat zodat zoutzuur van sulfaatafdeling vervalst;
- chemische installaties voor de productie van zuren met een totale jaarcapaciteit van 104.750 ton (als HCl 100 %),

- bestaande uit 24.750 ton/jaar synthetisch zoutzuur (35%), uitgedrukt als HCl 100%, 35.000 ton/jaar zoutzuur (30-34%) uitgedrukt als HCl 100% en 45.000 ton/jaar zoutzuur (34%), uitgedrukt als HCl 100%; (klasse 1 - vermindering);
- chemische installaties voor de productie van basen met een totale jaarcapaciteit van 689.600 ton bestaande uit 366.200 ton/jaar natriumhydroxide uitgedrukt als NaOH 100% en 323.400 ton/jaar kaliumhydroxide uitgedrukt als KOH 100 % (klasse 1 - reeds vergund);
 - chemische installaties voor de productie van zouten met een totale jaarcapaciteit van 344.200 ton bestaande uit 22.000 ton/jaar natriumsulfide, 46.000 ton/jaar natriumwaterstofsulfide, 110.000 ton/jaar natriumhypochloriet (NaOCl, 160 g/l), 12.000 ton/jaar natrium- of kaliumcarbonaat, 4.200 ton/jaar ammoniumchloride en 150.000 ton/jaar ijzerchloride (FeCl₃ 40%) (klasse 1 - vermindering);
 - chemische installaties voor de productie van anorganische chemicaliën met een totale jaarcapaciteit van 1.564.750 ton bestaande uit 400.000 ton/jaar chloor en chloorwaterstof, 15.000 ton/jaar zwavelverbindingen (H₂S), 11.200 ton/jaar waterstof, 24.750 ton/jaar synthetisch zoutzuur (35%) uitgedrukt als HCl 100%, 35.000 ton/jaar zoutzuur (30-34%) uitgedrukt als HCl 100%, 45.000 ton/jaar zoutzuur (34%) uitgedrukt als HCl 100%, 366.200 ton/jaar natriumhydroxide, uitgedrukt als NaOH 100%, 323.400 ton/jaar kaliumhydroxide uitgedrukt als KOH 100%, 22.000 ton/jaar natriumsulfide, 46.000 ton/jaar natriumwaterstofsulfide, 110.000 ton/jaar natriumhypochloriet (NaOCl, 160 g/l), 12.000 ton/jaar natrium- of kaliumcarbonaat, 4.200 ton/jaar ammoniumchloride en 150.000 ton/jaar ijzertrichloride (FeCl₃ 40%) (klasse 1 - vermindering);
 - elektriciteitsproductie met 3 noodstroomaggregaten van resp. 2x 1250 kW en 1x 160 kW - totaal elektrisch vermogen: 2.660 kW (klasse 2 - reeds vergund);
 - 8 transformatoren waarvan 2 transformatoren van 1.000 kVA, 5 transformatoren van 630 kVA en 1 transformator van 250 kVA (klasse 3 - reeds vergund);
 - 39 transformatoren waarvan 7 transformatoren van 33.000 kVA, 3 transformatoren van 23.160 kVA, 2 transformatoren van 14.000 kVA, 2 transformatoren van 3.500 kVA, 2 transformatoren van 3.150 kVA, 4 transformatoren van 2.000 kVA, 6 transformatoren van 1.600 kVA en 13 transformatoren van 1.250 kVA (klasse 2 - reeds vergund);
 - niet overdekte ruimte voor het stallen van 20 voertuigen en/of aanhangwagens (klasse 3 - reeds vergund);
 - werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen met één brug (klasse 3 - reeds vergund);
 - een distillatie-eenheid voor stikstof (klasse 1 - reeds vergund);

- 18 koelinstallaties voor het bewaren van producten, met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 1,93 kW, 33 luchtcompressoren met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 1768,80 kW en 115 airconditioninginstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 451,2 kW - totaal: 2.221,93 kW (klasse 2 - uitbreiding);
- 37 procescompressoren met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 6.123,7 kW (klasse 1 - vermindering);
- opslagplaats van verplaatsbare recipiënten met acetyleen, stikstof, argon, waterstof, perslucht, zuurstof, koelmiddel, reactiegassen en ijkassen, met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 17.600 liter (klasse 1 - uitbreiding);
- opslagplaatsen met een gezamenlijk waterinhoudsvermogen van 209.520 liter bestaande uit een reservoir van 40.600 liter voor vloeibare stikstof, 1 reservoir van 46.200 liter vloeibaar CO₂, 2 reservoirs van resp. 1.600 liter en 1.120 liter voor propaan en 1 reservoir van 120.000 liter ammoniak (klasse 1 - vermindering);
- de opslag en aanwezigheid van 1.321,0 ton genoemde stoffen bestaande uit 170,7 ton methanol (1 tank van 40 m³ (31,6 ton), 1 tank van 10 m³ (7,9 ton), 106,2 ton in proces en 25 ton in verplaatsbare recipiënten), 13,7 ton chloor (3,7 ton gasvormig chloor in proces en 10 ton vloeibaar gemaakt chloor), 1,6 ton propyleenoxide (in verplaatsbare recipiënten) en 1.135 ton benzotrichloride (2 tanks van 100 m³ (276 ton), 2 tanks van 45 m³ (124 ton) 3 tanks van 120 m³ (495 ton) en 240 ton in verplaatsbare recipiënten);
- opslag en aanwezigheid van 0,05 ton zeer giftige stoffen (waterstofsulfide);
- opslag en aanwezigheid van 3.297,75 ton giftige stoffen bestaande uit 72 ton watervrije ammoniak, 300 ton monochloorazijnzuur, 77 ton formol, 350 ton kwik (in proces), 11 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 0,25 ton ammoniak in proces, 1,5 ton gasvormig waterstofchloride, 220 ton residu CBY en 2.266 ton benzylchloride, benzylideenchloride, fenylchloroform of hun homologen en residu's;
- opslag en aanwezigheid van 550 ton ontvlambare stoffen (O-Cl-tolueen);
- opslag van maximum 1.250 ton licht ontvlambare vloeistoffen bestaande uit 46 ton ethanol in 2 reservoirs van 30 m³, 8 ton methanol of andere in 1 reservoir van 10 m³, 8 ton isopropanol of andere in 1 reservoir van 10 m³, 95 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 13 ton ethanol in proces, 450 ton tolueen in een reservoir van 500 m³, 630 ton tolueen in een reservoir van 700 m³;
- opslag en aanwezigheid van 2.071,5 ton milieugevaarlijke stoffen, die zeer giftig zijn voor in het water levende organismen, bestaande uit 900 ton natriumsulfide in zakken en

- vaten, 320 ton natriumsulfide of NaOH in 2 reservoirs van elk 100 m³, 120 ton reagentia in verplaatsbare recipiënten, 9,5 ton zinkchloride in zakken, 72 ton watervrije ammoniak, 300 ton monochloorazijnzuur, 350 ton kwik in proces en 0,25 ton ammoniak in proces;
- de opslag en aanwezigheid van 129,32 ton aardoliefracties bestaande uit 48 ton lichte stookolie in 2 tanks van resp. 40 m³ en 20 m³ en 81,32 ton gasolie in 18 tanks (klasse 1 - verandering);
 - de opslag van 31.803.180 kg oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen bestaande uit 2.122.800 kg HCl, 8.308.480 kg KOH, 240.000 kg Na₂CO₃, 1.163.000 kg NaHS/Na₂S waarvan max. 900.000 kg Na₂S, 12.320.000 kg NaOH/Na₂S, NaHS waarvan max. 320.000 kg Na₂S/NaHS, 680.000 kg natriumhypochloriet, 4.162.900 kg zwavelzuur, 48.000 kg waterstofperoxyde, 170.000 kg reagentia in verplaatsbare recipiënten, 260.000 kg o-Cl-benzylchloride, 288.000 kg benzoylchloride, 60.000 kg residu's van benzoylchloride, 507.000 kg o-Cl-benzylideenchloride, 165.000 kg o-Cl-benzylideenchloride/o-Cl-benzaldehyde, 462.000 kg benzaldehyde, 56.000 kg residu's benzaldehyde/o-Cl-benzaldehyde, 300.000 kg o-Cl/p-Cl/2,4di-Cl-benzaldehyde, 250.000 kg o-Cl-benzaldehyde en 240.000 kg benzaldehyde/o-Cl-benzaldehyde/benzoylchloride in verplaatsbare recipiënten (klasse 1 -vermindering);
 - opslag van maximum 1.772.000 liter vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 55°C, maar dat 100°C niet overtreft, waarvan 485.000 liter op het terrein Stationsstraat en 1.287.000 liter op het terrein Schoonhees (klasse 1 - uitbreiding);
 - opslag van max. 2.181.300 liter vloeistoffen waarvan 1.621.300 liter op het terrein Stationsstraat en 560.000 liter op het terrein Schoonhees en bestaande uit 1.220,67 ton zware stookolie en 1.122 ton p-Cl-CBY3, o-Cl-CBY2 of 2,4di-Cl-BAH(klasse 2 - uitbreiding);
 - verdeelpomp met 1 slang (klasse 3);
 - schrijnwerkerij met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 25 kW (klasse 3 - reeds vergund);
 - Conditionerings- en opzakhachines van natriumsulfiden, max. 26.000 ton/jaar Na₂S-schilfers en max. 26.000 ton/jaar NaHS-schilfers (klasse 1 - reeds vergund);
 - controlelaboratorium dat afvalwater loost met niet meer dan 1 kg/maand organische halogeenvverbindingen (klasse 3 - reeds vergund);
 - laboratorium voor kwaliteitscontrole (klasse 3 - reeds vergund);
 - onderhoudsateliers met een geïnstalleerde totale drijfkracht van ca. 255,72 kW (klasse 1 - uitbreiding);

- 1 spoelbak met een inhoudsvermogen van 60 liter, met een ontvetter op basis van alifatische koolwaterstoffen met een ontvlammingspunt van 40°C (klasse 3 - reeds vergund);
- 3 spoelbakken met een inhoudsvermogen van resp. 60 liter, 50 liter en 30 liter - totaal: 140 liter (klasse 3 - reeds vergund);
- 8 vast opgestelde motoren met een inwendige verbranding met een totaal nominaal vermogen van 3.460 kW (klasse 1 - uitbreiding);
- 2 stoomgeneratoren met een waterinhoud van resp. 13.400 liter en 21.870 liter (klasse 1 - reeds vergund);
- 21 stoomvaten met een waterinhoud van 2x 3.480 liter, 1x 4.220 liter, 1x 1.500 liter, 1x 890 liter, 2x 757 liter, 1x 735 liter, 1x 555 liter, 2x 540 liter, 2x 515 liter, 2x 440 liter, 1x 422 liter, 1x 410 liter, 1x 380 liter, 2x 352 liter en 1x 3.370 liter (klasse 3 - uitbreiding);
- 6 warmtewisselaars met een waterinhoud van de secundaire ruimte van 6x 3.690 liter (klasse 3 - vermindering);
- 30 verbrandingsinrichtingen met een totaal warmtevermogen van 26.260 kW (klasse 1 - vermindering);
- bronbemaling voor het droog houden van de ondergrondse rookkanalen van de sulfaatafdeling, met een opgepompt debiet van 21 m³/u en een geïnstalleerd vermogen van 2,2 kW (klasse 3 - reeds vergund);
- 2 waterwinningen met een opgepompt debiet van max. 1.200 m³/dag en 380.000 m³/jaar (klasse 1 - reeds vergund);

§2 - Aan de NV Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, wordt de vergunning geweigerd voor het verder exploiteren van 2 waterwinningen met een opgepompt debiet van meer dan 380.000 m³/jaar tot maximum 420.000 m³/jaar.

Art. 4.

§ 1 - De in artikel 3, §1, bedoelde vergunde inrichting moet in gebruik genomen worden binnen een termijn van 200 kalenderdagen te rekenen vanaf de datum van onderhavige vergunning.

§ 2 - In de mate dat voor de inrichting die het voorwerp uitmaakt van de in artikel 3, §1, bedoelde vergunning, een bouwvergunning nodig is krachtens het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 wordt onderhavige milieuvergunning geschorst zolang de bouwvergunning niet is verleend.

In afwijking van het bepaalde in §1 wordt de aanvangsdatum van de termijn van ingebruikname in dat geval verdaagd tot de dag dat deze bouwvergunning definitief is verworven.

§ 3 - Wordt de in § 2 bedoelde bouwvergunning geweigerd, dan vervalt de in artikel 3, §1, bedoelde milieuvergunning van rechtswege op de dag van de weigering van de bouwvergunning in laatste aanleg.

Art. 5. De in artikel 3, §1, bedoelde vergunning wordt verleend voor een termijn :

1° die aanvangt op de datum van ondertekening van onderhavig besluit, behoudens wanneer :

a) onderhavige milieuvergunning is geschorst, omdat de bouwvergunning, vereist krachtens artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, op datum van onderhavige milieuvergunning niet definitief is verleend; in dat geval vangt de vergunningstermijn aan op de laatste dag van de termijn van ingebruikname zoals bepaald in artikel 4, § 2;

b) onderhavige milieuvergunning overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, § 3 van rechtswege vervalt; in dat geval is geen enkele vergunningstermijn toegestaan;

2° van twintig jaar met uitzondering van het rechtstreeks lozen van bedrijfsafvalwater van TCT/LVM in de Laak waarvoor de vergunningstermijn wordt beperkt tot 31 december 2010. De vergunningstermijn voor het kwikcelprocédé is beperkt volgens de bepalingen van artikel 5.7.5.1, §3 van titel II van het VLAREM.

Art. 6. De in artikel 3 bedoelde vergunning is afhankelijk van de strikte naleving van de volgende voorwaarden:

V01	Algemene milieuvoorwaarden - algemeen	Hfdst. 4.1, 4.7, 4.9 en bijl. 4.1.9.1.6, 4.1.9.2.3.1, 4.1.9.2.3.2, 4.1.9.2.3.4 en 4.8
V02	Algemene milieuvoorwaarden - geluid	Hfdst. 4.5 en bijl. 2.2.1, 2.2.2, 4.5.1, 4.5.2, 4.5.3, 4.5.4, 4.5.5 en 4.5.6
V03	Algemene milieuvoorwaarden - oppervlaktewater	Hfdst. 4.2 en bijl. 4.2.5.1, 4.2.5.2 en 4.2.5.4
V04	Lozingen in grondwater	Hfdst. 5.52 en 4.3

V05	Algemene milieuvoorwaarden - lucht	Hfdst. 4.4 en bijl. 4.4.1, 4.4.2, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.5 en 4.10
V109	Algemene milieuvoorwaarden - licht	Hfdst. 4.6
V26	Bedrijfsafvalwaters	Afd. 5.3.2 en bijl. 5.3.2
V30	Chemicaliën	Hfdst. 5.7 en bijl. 5.7
V35	Elektriciteit	Hfdst. 5.12
V37	Garages, parkeerplaatsen en herstellingswerkplaatsen voor motorvoertuigen	Hfdst. 5.15
V38	Gassen - gemeenschappelijke bepalingen	Afd. 5.16.1 en bijl. 5.16.5
V39	Gassen - productie of omzetting van gassen	Afd. 5.16.2
V40	Gassen - installaties voor het fysisch behandelen van gassen onder andere koelinstallaties, compressoren	Afd. 5.16.3
V44	Gassen - opslagplaatsen in verplaatsbare recipiënten	Afd. 5.16.5 en bijl. 5.16.1 en 5.16.2
V45	Gassen - opslag in vaste reservoirs voor samengeperste vloeibaar gemaakte of in oplossing gehouden gassen	Afd. 5.16.6 en bijl. 5.16.3 en 5.16.4
V46A	Opslag van gevaarlijke producten - algemene bepalingen	Afd. 5.17.1 en bijl. 5.17.1
V46B	Opslag van gevaarlijke producten - opslag van gevaarlijke vloeistoffen in ondergrondse houders	Afd. 5.17.2 en bijl. 5.17.2, 5.17.3, 5.17.4, 5.17.5, 5.17.6 en 5.17.7
V46C	Opslag van gevaarlijke producten - opslag van gevaarlijke vloeistoffen in bovengrondse houders	Afd. 5.17.3 en bijl. 5.17.2, 5.17.3, 5.17.4 en 5.17.7
V57	Opslag van gevaarlijke producten - Brandstofverdeelininstallaties voor motorvoertuigen	Afd. 5.17.5
V59	Hout - algemene bepalingen	Afd. 5.19.1
V61A	Industriële inrichtingen die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken - Algemene bepalingen	Afd. 5.20.1
V66C	Minerale meststoffen	Afd. 5.28.1
V67	Metalen	Hfdst. 5.29
V81	Stoomtoestellen	Hfdst. 5.39

V107 A	Niet in rubriek 2 en 28 begrepen verbrandingsinrichtingen - Algemene bepalingen en Immissiecontroleprocedures	Afd. 5.43.1 en 5.43.4
V107 D	Niet in rubriek 2 en 28 begrepen verbrandingsinrichtingen - Stookinstallaties, met uitzondering van gasturbines en stoom- en gasturbine-installaties - Kleine stookinstallaties	Subafd. 5.43.2.3
V93	Winning van grondwater	Hfdst. 5.53
V95	Boringen	Hfdst. 5.55

* volgende bijzondere voorwaarden:

- de inkuiping van de houders voor KOH 50% (700 m³), HCl 30 % (2 x 200 m³), HCl 35% (3 x 100 m³) en zwavelzuur 98,5 % (1.200 m³) wordt verwezenlijkt door het daarbij aangesloten dichte wachtbekken;
- de exploitant moet, onder begeleiding van een erkend deskundige lucht, een meet- en beheersprogramma betreffende de fugitieve VOS-emissies (LDAR) opstarten. De resultaten (metingen en ondernomen acties) moet worden opgenomen in het in Afdeling 4.1.8. van titel II van het Vlarem bepaalde milieujaarverslag.
- De luchtemissiegrenswaarde voor kwik wordt beperkt tot maximaal 0,7 g Hg/ton chloorproductiecapaciteit als jaargemiddelde.
- Ter controle van de kwikemissies moet een kwikbalans voor emissie naar lucht en water worden opgemaakt. De gebruikte meetmethodes worden uitgevoerd en toegepast in overleg met een erkende deskundige lucht of een erkend laboratorium. De kwikbalans bevat eveneens de productiecapaciteiten en de werkelijke productie van chloor, waterstof en loog, de hoeveelheid afgevoerde kwikhoudend afval evenals de aankoop van kwik (hoeveelheid, datum). De kwikbalans dient steeds ter inzage te liggen van de toezichthoudende ambtenaren.
- De exploitant moet samen met LVM een veiligheidsinformatieplan uitwerken. Het veiligheidsinformatieplan moet ter inzage liggen van de toezichthoudende ambtenaren.
- De exploitant moet, onder begeleiding van een erkend VR-deskundige, de risico's voor woongebieden en kwetsbare locaties verder onderzoeken via een 3D-modellering. Indien nodig moeten er bijkomende veiligheidsmaatregelen worden voorgesteld. Dit verder onderzoek moet worden afgerond binnen een termijn van 1 jaar na ondertekening van

onderhavig ministerieel besluit. Het rapport moet worden bezorgd aan het gemeentebestuur, het provinciebestuur, de afdeling Gezondheidsinspectie, de afdeling Milieu-inspectie en de afdeling Milieuvergunningen.

- De exploitant moet met de scholen (H. Hartinstituut en Pixus X College) een rampenplan uitwerken (richtlijnen over waarschuwingssysteem en het nemen van maatregelen in geval van een calamiteit). Het bedrijf moet jaarlijks met de onderwijsinstellingen van Tessenderlo Centrum, het gemeentebestuur en de bevoegde brandweerdienst een vergadering beleggen om informatie uit te wisselen inzake de problematiek van de veiligheid van de onderwijsinstellingen bij een calamiteit.
- Vooraleer proefnemingen in een proefinstallatie in het pilootlabo aan te vatten, maakt de exploitant een gevarenstudie in verband met deze proefinstallatie. Deze studie omvat minstens de volgende inlichtingen:
 - een beschrijving van de installatie en van de belangrijkste componenten ervan.
 - een schematisch overzicht van de installatie met de nodige uitleg.
 - een beschrijving van het gebruikte procédé met inbegrip van de voorkomende reacties en reactievoorwaarden.
 - inlichtingen over de in de installatie aanwezige gevaarlijke stoffen, namelijk de identiteit, gevaarseigenschappen, hoeveelheden en speciale voorzorgsmaatregelen.
 - beschrijving van de technische en organisatorische maatregelen die voorzien worden om de veilige werking van de installatie te waarborgen.

De gevarenstudie moet steeds ter inzage liggen van de toezichthoudende ambtenaren. De exploitant zorgt ervoor dat de inhoud ervan steeds met de reële toestand van de installatie overeenstemt.
- De duur van het verbruik van chloorgas in het pilootlabo moet worden geregistreerd. Wanneer er geen afname is van chloorgas op het verdeelnet naar het pilootlabo moet de betrokken chloorleiding met de best beschikbare technieken volledig van het net worden afgesloten. Jaarlijks moet het chloorgasnet en toebehoren uitwendig worden onderzocht door een erkend milieudeskundige of een bevoegd deskundige. Deze levert een attest af met een beschrijving van de uitgevoerde onderzoeken met de bekomen resultaten. De bedoelde attesten moeten steeds ter inzage liggen van de toezichthoudende ambtenaren.
- Voor de 2 stockagetanks van elk 10.000 l aan het pilootlabo geldt: de opslag van gevaarlijke stoffen (benzeen, methanol, toluen, xyleen, 1,2-dichloorethaan, ethanol, isopropylalcohol, hexaan, aceton, methylisobuthylketon) waarbij per stof gemiddeld 5.000 liter en maximum 20.000

liter wordt opgeslagen, met uitzondering van benzeen, hexaan en 1,2 dichloorethaan, waarvoor een maximum van 10.000 liter (1 houder) per stof geldt.

- Tot en met 31 december 2010 gebeurt de lozing van het bedrijfsafvalwater van TCT/LVM in de Laak met een maximaal debiet van 800 m³/u of 19.200 m³/dag. Het bedrijfsafvalwater van TCT/LVM moet voldoen aan de volgende emissiegrenswaarden:

Parameter	eenheid	Maximum concentratie
temperatuur	°C	30
zuurtegraad pH	pH	6,5-9,0
zwevende stoffen	mg/l	60
bezinkbare stoffen	ml/l	0,5
BZV	mg/l	25
totaal fosfor	mg/l (P)	2
totaal stikstof	mg/l (N)	15
CZV	mg/l	125
chloride	mg/l (Cl ⁻)	8000
sulfaat	mg/l (SO ₄)	1000
som van opgeloste sulfide en zuur milieu oplosbare sulfide	mg/l	0,5
cadmium (totaal)	mg/l	0,002
kwik (totaal)	mg/l	0,003
koper (totaal)	mg/l	0,15
lood (totaal)	mg/l	0,05
zink (totaal)	mg/l	0,2
chrom (totaal)	mg/l	0,05
nikkel (totaal)	mg/l	0,15
arseen (totaal)	mg/l	0,03
kobalt	mg/l	0,01
hexachlorobenzeen	mg/l	0,0001
1,2 dichloorethaan	mg/l	0,1
dioxines	ng i-TEQ/l	0,1
EOX	mg/l	0,05
AOX	mg/l	2
som van anionische, niet-ionogene en kationische oppervlakteactieve stoffen	mg/l	3
perchloorethyleen extraheerbare apolaire stoffen	mg/l	5
vrije chloor	mg/l	0,5

Parameter	eenheid	Maximum concentratie
totaal anorganisch gebonden fluoride	mg/l	5
seleen	mg/l	0,03

- In aanvulling en/of afwijking van de algemene en sectorale lozingsnormen gelden tot en met 31 december 2010 de volgende meetfrequenties:
 - continu: debiet, temperatuur, geleidbaarheid en pH;
 - maandelijks: zwevende stoffen, bezinkbare stoffen, BZV, CZV, totaal stikstof, totaal fosfor, chloride, vrije chloor, totaal anorganisch gebonden fluoride, sulfaat, som van opgeloste sulfide en zuur milieu oplosbare sulfide, arseen, cadmium, kobalt, chroom, koper, kwik, nikkel, lood, zink, seleen, hexachloorbenzeen, , AOX en EOX;
 - jaarlijks: dioxines, perchloorethyleen extraheerbare apolaire stoffen en som van anionische, niet-ionogene en kationische oppervlakteactieve stoffen.
- Vanaf 1 januari 2011 gebeurt de lozing van het voorgezuiverde bedrijfsafvalwater van TCT/LVM via het met een folie beklede afvalwaterwachtbekken Kepkensberg volgens de voorwaarden die zijn opgelegd in het ministerieel besluit AMV/000144095/1001/C waarmee uitspraak is gedaan over het beroep tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.339 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg;
- De exploitant dient jaarlijks in het tweede kwartaal een toelichtingsvergadering te houden voor de adviesverlenende instanties. Dit kan tezamen met TCH en LVM gebeuren. Tijdens deze vergadering worden voor TCT minstens volgende zaken toegelicht:
 - de resultaten (metingen en ondernomen acties) van het LDAR-programma;
 - de kwikbalans;
 - een stand van zaken betreffende de 3D-modellering van het plaatsgebonden risico;
 - bijkomende getroffen en te treffen saneringsmaatregelen;
 - betreffende de lozingen van het bedrijfsafvalwater:
 - een evaluatie in verband met de kwaliteit en het debiet van de geloosde afvalwaters: een bespreking van de situatie met een toetsing aan de lozingsnormen;
 - stand van zaken realisatie toekomstige lozingssituatie
 - De resultaten van onderzoek naar de herkomst, voorkoming en verwijdering van seleen en dioxines en een mogelijke saneringsaanpak;

- Opvolgingscommissie: de exploitant dient verdere medewerking te verlenen aan de opvolgingscommissie die werd opgericht met het oog op het informeren van de bevolking over de stand van zaken betreffende de toestand van de Laak en de Winterbeek.

In het kader van deze opvolgingscommissie heeft de exploitant de opdracht tot het informeren van de leden van deze commissie over:

- stand van zaken realisatie toekomstige lozingssituatie;
- de resultaten en metingen van de kwaliteit van het geloosde afvalwater;
- de gegevens die de exploitant heeft over de valleien van Laak en Winterbeek, in het kader van onderzoeken waarin de exploitant betrokken is;
- de voortgang van onderzoeken en saneringen op de bedrijfsterreinen, afvalwaterbekkens en stortplaats;
- de sanering van het afvalwaterbekken Kepkensberg;
- het gevoerd beleid en de eventuele genomen maatregelen ter beperking van het risico op zware ongevallen voor de omwonenden;

Tevens wordt de mogelijkheid voorzien voor de andere leden van de commissie om hun bemerkingen met betrekking tot de exploitatie op de agenda te plaatsen of aan te kaarten op de vergaderingen.

De opvolgingscommissie heeft volgende samenstelling:

- het voorzitterschap wordt waargenomen door het afdelingshoofd van de afdeling Milieuvergunningen van LNE of zijn afgevaardigde;
- 2 vertegenwoordigers van Tessengerlo Group;
- Een extern deskundige, aangeduid door de exploitant;
- Een vertegenwoordiger van:
 - de afdeling Milieuvergunningen, Milieu-inspectie van LNE;
 - de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Kwaliteitsbeheer;
 - de Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeheer, dienst Grondwaterbeheer;
 - het Agentschap voor Natuur en Bos;
 - de openbare Vlaamse Afvalstoffen maatschappij;
 - de provinciebesturen van Limburg, Antwerpen en Vlaams-Brabant;
 - het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Tessengerlo;
 - het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Ham;
 - het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Diest;

- het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Scherpenheuvel-Zichem;
- het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Laakdal;
- het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Beringen;
- het gemeentebestuur en van de gemeentelijke milieuraad van de gemeente Westerlo;
- een vertegenwoordiger van de Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen;
- een vertegenwoordiger van de NV Natuurpunt;

Deze commissie komt minstens 1 maal per jaar bijeen en verder in functie van de nuttig voor de beoogde opvolging nieuw beschikbaar gekomen informatie en/of documenten.

Het secretariaat wordt verzorgd door de afdeling Milieuvergunningen.

Deze commissie heeft geen vervangende toezichtsbevoegdheid.

Art. 7. Onderhavige vergunning doet geen afbreuk aan de rechten van derden.

Art. 8.

§ 1 - Een bijkomende vergunning moet worden aangevraagd voor elke verandering van de vergunde inrichting.

§ 2 - Elke overname van de inrichting door een andere exploitant dient uiterlijk tien kalenderdagen vóór de datum van overname gemeld aan de vergunning verlenende overheid overeenkomstig de bepalingen van artikel 42 van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning.

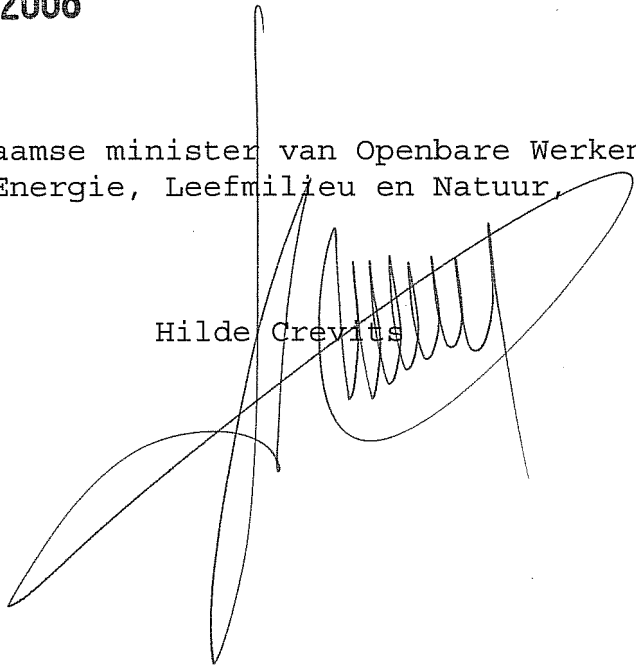
Een hernieuwing van de vergunning moet worden aangevraagd overeenkomstig de bepalingen van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning uiterlijk tussen de 18de en de 12de maand vóór het verstrijken van de vergunningstermijn van de lopende vergunning.

Art. 9. Dit besluit wordt genoteerd in de rand van het notulenboek van de deputatie tegenover de notulering van de bestreden beslissing.

Brussel, 10 DEC.2008

De Vlaamse minister van Openbare Werken,
Energie, Leefmilieu en Natuur,

Hilde Crevits

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of a series of vertical strokes and loops, is written over the text of the signature and extends upwards and to the left.

Aandacht

De bouwvergunning, verleend op basis van de geldende wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening, wordt geschorst zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend of de melding niet is gebeurd. In geval van definitieve weigering van de aangevraagde milieuvergunning vervalt de bouwvergunning van rechtswege op de dag van de weigeringsbeslissing in laatste aanleg.

Bijlage

Overwegingen uit het ministerieel besluit AMV/000144095/1001/C waarmee uitspraak is gedaan over het beroep tegen de beslissing nr. 750.71/A/06.339 van 10 april 2008 van de deputatie van de provincieraad van Limburg houdende het weigeren van de vergunning aan de N.V. Tessenderlo Chemie, Stationsstraat z/n, 3980 Tessenderlo, voor het verder exploiteren en veranderen van een afvalwaterwachtbekken gelegen te 3980 Tessenderlo, Genedijkerveld z/n

Overwegende dat met voorliggende aanvraag de exploitant een wijziging beoogt van de lozingssituatie; dat hij het afvalwater van TCT/LVM al dan niet samen met het afvalwater van TCH wil lozen, na doorgang doorheen een met folie bekleed afvalwaterbekken; dat hij wil lozen in een oppervlaktewater waarbij de doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water, namelijk het bereiken van een "goede ecologische toestand" worden behaald;

Overwegende dat de exploitant in afwachting van een bevestiging van het lozingsscenario door de vergunningverlenende overheid en de bouw van een transportleiding, de huidige lozingssituatie, zoals vastgelegd in de huidige vergunning, wenst te behouden;

Overwegende dat de activiteiten van TESSENDERLO CHEMIE in Tessenderlo teruggaan tot 1892 met vanaf 1919 een productie op grote schaal van zwavelzuur, sulfaten, fosfaten en electrolyse-producten; dat in 1931 de fabriek in HAM werd opgestart (TCH) die naast de sulfaatafdeling, ook een zwavelzuurfabriek en een fabriek voor de bereiding van dicalciumfosfaat omvat en in 1972 LVM werd opgestart voor de bereiding van monovinylchloride;

Overwegende dat het globale geloosde afvalwaterdebiet sinds 1986 een dalende tendens vertoont van enerzijds het lozingsdebiet en van anderzijds het merendeel van de verontreinigende parameters, aanwezig in het afvalwater, waarbij de concentraties voor deze parameters op heden beduidend beneden de lozingsnorm blijven; dat echter de afvalwaters van Tessenderlo Chemie daarnaast een zeer belangrijke hoeveelheid zouten bevatten, voornamelijk onder de vorm van calciumchloride (CaCl_2); dat de aanwezigheid van deze zouten onlosmakelijk verbonden is aan de productieprocessen; dat ze voornamelijk vrijkomen bij de ontsluiting van de fosfaatertsen in de fosfaatafdeling;

Overwegende dat de problematiek van de zoute afvalwaters reeds vroeger door de vergunningverlenende overheid werd erkend; dat uit de afgeleverde vergunningen blijkt dat reeds vanaf einde jaren '30 en zeker vanaf de jaren '50 met deze zouten werd rekening gehouden door de vergunningverlenende overheid; dat in de lozingsvergunningen van 1953 aan zowel TCT als TCH werd opgelegd om de zoute afvalwaters te verdelen over de Laak (zijrivier van de Grote Nete) en de Winterbeek (zijrivier van de Demer) waarbij een beperking van de geloosde hoeveelheid zout werd voorzien in de zomerperiode en een grotere hoeveelheid zout kon geloosd worden in de Winterbeek dan in de Laak;

Overwegende dat met name in de vergunningsbesluiten van 1987 van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij reeds werd verwezen naar de afvalwatercollector Albertkanaal, waarop het bedrijfsafvalwater van TCT/LVM en TCH zou kunnen worden aangesloten; dat deze afvalwatercollector het afvalwater langs het Albertkanaal naar de Schelde zou afvoeren; dat rekening houdend met de erbarmelijke toestand van de collector en de inmiddels geëvolueerde optie om geen ongezuiverd bedrijfsafvalwater via deze collector te transporteren, de bevoegde minister in 1996 de beslissing nam om deze collector ter beschikking te stellen van de drinkwatersector waardoor de mogelijkheid tot lozing van het zoute afvalwater via de collector definitief werd stopgezet; dat toen werd gesteld dat in afwachting van een alternatieve oplossing, de bestaande lozingen konden worden verder gezet; dat in haar aanvullend advies, opgenomen in bijlage van het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 28 juli 2008, de Vlaamse Milieumaatschappij erop wijst dat de bestaande lozingen aan bepaalde voorwaarden zouden gekoppeld zijn geweest; dat de voorwaarden voor lozing zijn opgenomen geweest in de desbetreffende lozingsvergunningen;

Overwegende dat in het verleden, in opdracht van zowel het bedrijf als de overheid, verschillende studies werden uitgevoerd naar de haalbaarheid van het ontziltten van het afvalwater; dat uit deze studies is gebleken dat de verwijdering of vermindering van de zouten in de afvalwaterstroom economisch niet haalbaar is;

Overwegende dat nadien bij besluit van 26 juni 2003 van de deputatie van de provincieraad van Limburg en bij ministerieel besluit van 23 december 2003 als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat een onderzoek, de zogenaamde impactstudie, moest worden uitgevoerd ten einde tot een geschikte oplossing te

komen voor de lozing van de zoute afvalwaters; dat deze studie moest worden opgesteld door twee erkende deskundigen, in overleg met een ambtelijke werkgroep;

Overwegende dat de impactstudie werd gefinaliseerd op 16 mei 2005 en goedgekeurd door de ambtelijke werkgroep met een aantal aandachtspunten;

Overwegende dat in de impactstudie van 2005 en aanvullend in de MER's, opgemaakt in het kader van de hernieuwing van de milieuvergunningen van TCT, TCH en LVM, met als referentie "BASIS_TCT_MER_HERVERGUNNING_DEFVS02.DOC", "BASIS_LVM_MER_HERVERGUNNING_DEFVS02.DOC" en "BASIS_TCH_VELDHOVEN_MER_HERVERGUNNING_DEFVS02.DOC", werd onderzocht of er nog reductiestappen kunnen worden uitgevoerd voor de lozing van gevaarlijke stoffen en zout in het productieproces enerzijds en anderzijds via end-of pipe technieken;

Overwegende dat volgens de impactstudie en de MER's diverse maatregelen worden getroffen om de output van bepaalde parameters tot een minimum te herleiden, zoals de aparte behandeling van kwik- en sulfaathoudende afvalwaters bij TCT; dat ook voor LVM diverse maatregelen zijn genomen om de afvalwateremissies van gechloreerde koolwaterstoffen en koper te beperken; dat daarenboven TCT beschikt over een uitgebreide afvalwaterbehandeling waarbij zowel organische stoffen, stikstofverbindingen en zware metalen verregaand worden verwijderd; dat in de fysicochemische afvalwaterzuivering van TCH zware metalen (koper, zink, nikkel, chroom, cadmium en arseen) en fosfaten worden verwijderd door middel van precipitatie;

Overwegende dat de afvalwaters van TESSENDERLO CHEMIE een belangrijke hoeveelheid zouten bevatten, in hoofdzaak onder de vorm van calciumchloride; dat de aanwezigheid van deze zouten vast is verbonden met de productieprocessen; dat 90 % afkomstig is van de vestiging TCH (productie van veevoederfosfaten) en circa 10% van de vestigingen TCT/LVM;

Overwegende dat in de sulfaatproductie bij de omzetting van kaliumchloride in kaliumsulfaat zoutzuur wordt bekomen; dat dit zoutzuur in de fosfaatafdeling van TCH aangewend wordt voor de ontsluiting van de fosfaatertsen voor de productie van veevoederfosfaten; dat hierbij calciumchloride in oplossing

ontstaat dat als een zeer goed oplosbaar zout in de afvalwaters achterblijft;

Overwegende dat in de impactstudie staat vermeld dat in praktijk per kg verwerkt fosfaaterts, gemiddeld circa 0,47 kg zoutzuur (100 % HCl) wordt verbruikt; dat gezien het feit dat het toegepaste productieprocédé zeer specifiek is voor de activiteiten van TESSENDERLO CHEMIE, het niet mogelijk is om na te gaan of het gehanteerde productieproces kan geoptimaliseerd worden; dat in de BREF 'Large Volume Inorganic Chemicals - solids and others Industry' er geen referentiekengetallen opgenomen zijn met betrekking tot de emissies van chloriden bij de productie van veevoederfosfaten bij ontsluiting van fosfaaterts met zoutzuur; dat in de BREF alleen wordt gesteld dat de emissies van chloriden via water inherent zijn aan de betreffende technologie;

Overwegende dat vanuit de chlooralkali van TCT circa 7,6 ton chloriden per dag wordt geloosd; dat de globale relatieve lozing van chloriden circa 5,5 kg Cl⁻/ton chloor bedraagt; dat de emissie van chloriden in de chlooralkali-industrie varieert tussen 4 en 25 kg per ton chloor (zie BREF); dat TCT dus dichtbij de ondergrens zit; dat ook de norm van 0,5 mg/l vrije chloor in het afvalwater wordt gerespecteerd; dat specifieke maatregelen met betrekking tot het voorkomen van chloridelozingen in de BREF niet worden vermeld;

Overwegende dat in het milieueffectrapport nr. MER/CAH/03/498, opgesteld op 14 februari 2003 in het kader van de uitbreiding/ombouw van de electrolyse-afdeling van TCT, werd gesteld door de MER-deskundige dat de chloridelozingen niet vermeden konden worden omdat er geen processen gekend zijn die, met toepassing van BBT, de restlozing verder kunnen beperken; dat in de huidige MER's de alternatieven opnieuw werden bekeken (chlooralkaliproces, derivatenprocessen, ontzilting afvalwater, aanpassing van het productieschema, overschakeling op andere ertsen) maar dat men tot hetzelfde besluit kwam;

Overwegende dat met betrekking tot de haalbaarheid van het ontzilten van het afvalwater diverse studies zijn uitgevoerd door onder andere het VITO; dat uit deze studies naar voor gekomen is dat slechts één techniek als technisch haalbaar kan worden beschouwd met name indamping van de afvalwaterstroom; dat uit de economische analyse van de voorgestelde scenario's met indamping evenwel blijkt dat deze een sterk negatieve kosten/baten-resultaat opleveren vanwege de hoge investerings-

en operationele kosten verbonden aan een indampingsinstallatie; dat een bijkomend probleem de valorisatie van het geproduceerd zout is;

Overwegende dat er dan ook kan worden gesteld dat momenteel mits toepassing van de BBT, het niet haalbaar wordt geacht om de bestaande basismilieukwaliteitsnorm van 200 mg/l chloride te behalen;

Overwegende dat de methodiek van de impactstudie bestond uit het opstellen van een effectinschatting van het geloosde zout op diverse organismen (zowel planten als dieren); dat hiervoor middels testen werd nagegaan voor hoeveel procent van de geteste organismen nadelige effecten niet kunnen uitgesloten worden; dat dit de Potentieel Aangetaste Fractie (PAF) wordt genoemd; dat men met deze methode het percentage van dier- en plantensoorten kan voorspellen dat een effect zal ondervinden bij een bepaalde zoutconcentratie; dat een PAF20, waarbij 20 procent van de geteste organismen wordt aangetast, door de deskundigen die de impactstudie opstelden, beschouwd wordt als een waarde waarbij geen negatieve effecten optreden in matig ionenrijke wateren;

Overwegende dat vervolgens uit testen naar diverse effecten (o.a. voortplanting, mortaliteit, ...) op verschillende planten en diersoorten een dataset werd opgesteld; dat hieruit bleek dat de PAF20 overeenkomt met een chlorideconcentratie van 747 mg/l chloriden (Cl^-); dat deze waarde vervolgens werd getoetst aan data uit de literatuur en er tevens werd gekeken naar voor Vlaanderen relevante soorten; dat werd geconcludeerd dat de PAF20 een goede richtwaarde geeft voor matig ionenrijke wateren; dat men in de impactstudie tot de conclusie kwam dat mits bepaalde randvoorwaarden, de afvoer van de zoute afvalwaters naar een rivier met een voldoende hoog debiet een aanvaardbare oplossing zou kunnen zijn; dat duidelijk wordt gesteld dat de studie niet tot doel had om een algemeen geldige milieukwaliteitsnorm voor CaCl_2 vast te stellen, maar dat het louter een ecologische risico-analyse betreft die betrekking heeft op het effluent van een bepaald bedrijf (i.c. Tessenderlo Chemie) in specifieke waterlopen;

Overwegende dat de impactstudie aangeeft dat uit de vergelijking van de verschillende lozingsscenario's naar zowel de Grote Nete als de Demer een afleiding van het effluent naar de Demer in Testelt, met effecten bij lage debieten en een gedeeltelijke buffering, zonder overschrijding van de PAF20,

een mogelijke oplossing is voor het probleem van de zoutlozingen;

Overwegende dat in de MER's een aantal lozingsscenario's werden onderzocht en werd nagegaan, rekening houdend met de resultaten van de impactstudie, welke de randvoorwaarden moeten zijn om geen belemmering te vormen voor het behalen van de doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water, zijnde het bereiken van een "goede ecologische toestand"; dat voor een gedetailleerde beschrijving en onderzoek van de verschillende lozingsscenario's wordt verwezen naar de verschillende MER's;

Overwegende dat voortgaand op de resultaten van de impactstudie in de milieueffectenrapporten, die in het kader van de hernieuwing van de milieuvergunningen voor TCT, TCH en LVM werden opgesteld, de impact van de volgende lozingsscenario's verder werd onderzocht:

- Lozing in Laak en Winterbeek;
- Lozing in Demer (zonder en met bufferbekken);
- Lozing in Dijle (zonder en met bufferbekken);

Overwegende dat hiertoe op basis van gesimuleerde chlorideconcentraties bij verschillende debieten en geloosde zoutvrachten de PAF's werden berekend; dat in de MER's wordt gesteld dat er geen of slechts een verwaarloosbaar effect optreedt op de fauna en flora in matig ionrijke wateren indien volgende evaluatiewaarden (concentraties in de waterloop) worden gerespecteerd (stroomafwaarts het lozingspunt):

- 747 mg Cl⁻/l in de periode maart-augustus (1);
- 850 mg Cl⁻/l in de periode september-februari (2);
- 100 mg Cl⁻/l bij overschrijding van de overstromingsdrempel (3);

(1): Waarde afgeleid in de impactstudie;

(2): De 850 mg/l in het najaar wordt verantwoord door te stellen dat er een verschil bestaat in chloride-gevoeligheid tussen het juveniele en het volwassen stadium van planten en dieren, waarbij in het volwassen stadium de soorten minder gevoelig zouden zijn voor chloriden. De 850 mg/l is de bovenste waarde uit het betrouwbaarheidsinterval rond de wetenschappelijk bepaalde 747 mg/l;

(3): uit de MER's blijkt dat er bij een chlorideconcentratie van 165 mg/l geen nadelige effecten worden verwacht op fauna en flora in de overstromingsgebieden. Omdat er echter nog onzekerheid is over de aanrijking van chlorides bij herhaalde overstromingen wordt als milderende maatregel voorgesteld om 100 mg/l aan te houden;

Overwegende dat om deze evaluatiewaarden te respecteren de geloosde zoutvracht moet worden afgestemd op het debiet van de ontvangende waterloop; dat om dit te realiseren er gebruik dient gemaakt te worden van een bufferbekken; dat hiervoor, aanvullend aan het bufferbekken van TCH, het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg kan worden ingericht als bufferbekken;

Overwegende dat uit de impactstudie blijkt dat 747 mg/l een goede waarde is waarbij kan worden geloosd; dat in deze impactstudie er geen sprake is van maxima; dat er alleen wordt gesteld dat indien de 747 mg/l gedurende 90% van de tijd wordt gehaald er zich geen problemen stellen; dat in de MER's hierop vervolgens verder wordt ingegaan en werd gesteld dat met een norm van max. 850 mg/l in het najaar, wanneer er geen jonge vissen zijn en de waterplanten afsterven, er geen of slechts verwaarloosbare effecten optreden;

Overwegende dat in de goedkeuringsverslagen van de MER's, opgesteld door de Dienst MER, werd gesteld dat gezien alleen de PAF20 waarde in de impactstudie ambtelijke gedragenheid kent, de dienst MER zich bij de beoordeling van desbetreffende MER's alleen op de evaluaties ten opzichte van de PAF20 waarde van 747 mg/l gefocust heeft;

Overwegende dat anderzijds het bedrijf opmerkt dat in het scenario waarbij het hele jaar max. 747 mg/l moet worden gehaald de kans bestaat dat in een droog najaar het bufferbekken vol raakt waarbij dan een productiebeperking zal moeten worden doorgevoerd;

Overwegende dat in de MER's de conclusie luidde dat bij de huidige gevraagde chloridevrachten van 25 ton Cl^- /uur (waarvan 10% afkomstig is van TCT/LVM en 90% van TCH), in geval van lozing naar Laak of Winterbeek deze evaluatiewaarden niet kunnen worden gehaald; dat bij de lozing naar het Netebekken er negatieve effecten worden verwacht; dat bij het scenario waarbij de lozing van de huidige zoutvracht wordt afgeleid naar de Demer of de Dijle de evaluatiewaarden wel kunnen worden gerespecteerd mits aan een aantal randvoorwaarden wordt voldaan;

Overwegende dat voor de huidige zoutvracht van ca. 25 ton Cl^- /uur het bedrijf aangeeft dat een leiding naar de Demer een goede oplossing is;

Overwegende dat het in de praktijk respecteren van de evaluatiewaarden van 747/850/100 mg Cl-/l best kan door een monitoring uit te voeren van de effectieve immissiekwiteit van de ontvangende waterloop stroomafwaarts van de lozingen; dat deze gegevens tezamen met de online beschikbare debietsmetingen van de beheerder van de waterloop toelaten om de chloridenlozingen bij het bedrijf te sturen (productiemaatregelen of sturing in het bufferbekken); dat bij voldoende correlatie tussen chloridenconcentraties en geleidbaarheid, deze monitoring kan bestaan uit een continue geleidbaarheidsmeting, eventueel aangevuld met periodieke metingen van de chlorideconcentraties, in de ontvangende waterloop stroomafwaarts van de lozingen;

Overwegende dat de inrichting op 8.230 m van het Vogelrichtlijngebied V23 (Demervallei) en op 2.800 m van het Habitatrichtlijngebied H13 (Demervallei) is gelegen;

Overwegende dat de beschermde habitats verspreid voorkomen in de vallei van de Demer - Hulpe - Zwart Water - Grote Beek - Winterbeek;

Overwegende dat naast de effecten op habitats en soorten in de speciale beschermingszones in het Demerbekken er ook effecten optreden op de speciale beschermingszones in het Netebekken;

Overwegende dat momenteel (huidige lozingssituatie in Laak en Winterbeek) de huidige lozing van het bedrijfsafvalwater van TCT/LVM/TCH met een gezamenlijke zoutvracht van ca. 25 ton Cl⁻/uur een zeer ernstig negatief effect heeft op de fauna en flora in de Grote Laak, de Winterbeek en de Hulpe en ook op de kwaliteit van de overstromingsgebieden langs deze waterlopen; dat in de Grote Nete te Zammel beperkte tot ernstige negatieve effecten optreden, zo ook in de Demer te Testelt, vooral in de droge jaren;

Overwegende dat in het kader van de speciale beschermingszones van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijngebieden langs de ontvangende waterlopen, in de impactstudie, de MER's en de passende beoordeling, is nagegaan of overstromingen geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken, de habitats of soorten veroorzaken; dat voor deze evaluatie van overstromingen een PAF5 werd gehanteerd; dat op basis van de

PAF5 bij een chlorideconcentratie van 165 mg/l geen nadelig effect verwacht wordt voor de fauna en flora;

Overwegende dat bij overstromingen van het huidige afvalwater negatieve effecten optreden langs de Grote Laak; dat langs de Winterbeek bij overstromingen ernstig negatieve effecten optreden; dat speciale beschermingszones langs deze waterlopen negatief worden beïnvloed door de overstromingen met de huidige vracht aan chloridenrijk water;

Overwegende dat bij het voldoen aan de evaluatiewaarden de effecten op de aquatische ecosystemen in matig ionrijke wateren op basis van het gebruikte rekenmodel als verwaarloosbaar worden beschouwd; dat voor de terrestrische ecosystemen geen directe negatieve effecten van de chloriden in het overstromingswater worden verwacht (PAF5 wordt niet overschreden);

Overwegende dat er nog onzekerheid is over de aanrijking van chlorides bij herhaalde overstromingen met chloridenrijk water; dat er als mitigerende maatregel in de MER's wordt voorgesteld om ook bij het optreden van overstromingen de chloridevracht te beperken zodat de chlorideconcentraties in het ontvangende oppervlaktewater niet hoger zijn dan 100 mg/l bij overstroming; dat hierdoor de PAF5 nooit wordt bereikt en mogelijke aantasting beperkt of voorkomen wordt;

Overwegende dat het finaal scenario van de studie Ontwikkelingsplan Demer (OPD) een valleierinrichtingsplan oplevert met als doel een optimalisatie van zowel natuurherstel als waterveiligheid in de vallei; dat hierbij maatregelen zijn voorzien zoals het verwijderen van bestaande dijken in de open ruimte en heraansluiting van oude meanders met historische bedding; dat een leemte in de kennis is dat nog niet geweten is bij welke chloridenconcentraties en welke herhaaldelijke overstromingen de goede staat van instandhouding van de habitats en het duurzaam behoud van de meest gevoelige soorten gewaarborgd blijft;

Overwegende dat om de effecten van uitvoering van het nieuwe lozingsscenario te kunnen evalueren, de MER-deskundige fauna en flora voorstelt om een periodieke monitoring uit te voeren, met als onderzoeksgebied zowel het stroomopwaartse als het stroomafwaartse gedeelte van de ontvangende waterloop, evenals de mogelijke effecten in het overstromingsgebied (zie p. VIII.4 van de MER's);

Overwegende dat de waterwinning van de VMW langs de Demer te Aarschot en de hieraan gekoppelde waterbevoorrading volgens de MER-deskundige niet in het gedrang zal komen omdat alle data erop wijzen dat de Demer het grondwater draineert (infiltratie zeer beperkt tot verwaarloosbaar);

Overwegende dat een niet verklaarde stijging in chloridenconcentraties in 1 peilput langs de Demer (in 1991) er evenwel op wijst dat een bijkomende evaluatie van de potentiële mogelijkheden van infiltratie van Demerwater naar de waterwinning, aangewezen is; dat zonder wijzigingen van de huidige lozingen een eerste evaluatie best kan uitgevoerd worden wanneer er duidelijke aanwijzingen zijn dat de situatie zoals vastgesteld in 1991, zich terug zou voordoen;

Overwegende dat in het ministerieel besluit van 23 december 2003 werd aangegeven dat de lozing niet meer toegelaten is vanaf 1 januari 2011, tenzij mits respecteren van de milieukwaliteitsnormen;

Overwegende dat de vigerende milieukwaliteitsnormen deze zijn die bepaald zijn ter uitvoering van hoofdstuk 2.3. van titel II van het VLAREM, in casu de basismilieukwaliteitsnormen voor oppervlaktewateren vastgesteld in bijlage 2.3.1 van VLAREM II met toepassing van de Wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging;

Overwegende dat het bedrijf in haar brieven aan de voorzitter van de PMVC en GMVC reeds opmerkte van mening te zijn te kunnen afwijken van de milieukwaliteitsnorm voor chloriden van 200 mg/l temeer daar ook de voorgestelde evaluatiewaarden van 747 mg/l (voorjaar-zomer) en 850 mg/l (najaar-winter) geen belemmering zullen vormen voor het bereiken van een "goede ecologische toestand" zoals gesteld in de Kaderrichtlijn Water; dat dit ondersteund wordt door de impactstudie en de MER's;

Overwegende dat de methodiek van de impactstudie bestond uit het opstellen van een effectinschatting van het geloosde zout op diverse organismen (zowel planten als dieren); dat hiervoor middels testen werd nagegaan voor hoeveel procent van de geteste organismen nadelige effecten niet kunnen uitgesloten worden; dat dit de Potentieel Aangetaste Fractie (PAF) wordt genoemd; dat met deze methode men het percentage van dier- en

plantensoorten kan voorspellen dat een effect zal ondervinden bij een bepaalde zoutconcentratie; dat een PAF 20, waarbij 20% van de geteste organismen wordt aangetast, door de deskundigen die de impactstudie opstelden, wordt beschouwd als een waarde waarbij geen negatieve effecten optreden in matig ionenrijke wateren;

Overwegende dat uit testen naar diverse effecten (onder andere voortplanting, mortaliteit, ...) op verschillende planten- en diersoorten een dataset werd opgesteld; dat hieruit bleek dat de PAF 20 overeen komt met een chlorideconcentratie van 747 mg/l chloriden; dat deze waarde vervolgens werd getoetst aan data uit de literatuur en er tevens gekeken werd naar voor Vlaanderen relevante soorten; dat er werd geconcludeerd dat de PAF 20 een goede richtwaarde geeft voor matig ionenrijke wateren;

Overwegende dat in de MER's een aantal lozingsscenario's werden onderzocht en werd nagegaan welke de randvoorwaarden moeten zijn om geen belemmering te vormen voor het behalen van de doelstellingen van de kaderrichtlijn water, zijnde het bereiken van een "goede ecologische toestand"; dat voor een gedetailleerde beschrijving en onderzoek van de verschillende lozingsscenario's wordt verwezen naar de MER's;

Overwegende dat hiertoe op basis van gesimuleerde chlorideconcentraties bij verschillende debieten en geloosde zoutvrachten de PAF's werden berekend;

Overwegende dat in de MER's wordt gesteld dat er geen of slechts een verwaarloosbaar effect optreedt op de fauna en flora in matig ionrijke wateren indien volgende evaluatiewaarden (concentraties in de waterloop) worden gerespecteerd (stroomafwaarts het lozingspunt):

- 747 mg Cl^- /l in de periode maart/augustus (1);
- 850 mg Cl^- /l in de periode september/februari (2);
- 100 mg Cl^- /l bij overschrijding van de overstromingsdrempel (3);

(1): Waarde afgeleid in de impactstudie:

(2): De 850 mg/l in het najaar wordt verantwoord door te stellen dat er een verschil bestaat in chloridegevoeligheid tussen het juveniele en het volwassen stadium van planten en dieren, waarbij in het volwassen stadium de soorten minder gevoelig zouden zijn voor chloriden. De 850 mg/l is de bovenste waarde uit het betrouwbaarheidsinterval rond de wetenschappelijk bepaalde 747 mg/l.

(3): Uit het MER blijkt dat er bij een chlorideconcentratie van 165 mg/l geen nadelige effecten worden verwacht op fauna en flora in de overstromingsgebieden. Omdat er echter nog onzekerheid is over de aanrijking van chlorides bij herhaalde overstromingen wordt als milderende maatregel voorgesteld om 100 mg/l aan te houden;

Overwegende dat het weigeringsbesluit van de Bestendige Deputatie van 10 april 2008 in verband met deze voorgestelde waarden het volgende overweegt:

"Overwegende dat ondanks de waarde van 747 mg Cl⁻/l door de deputatie aanvaardbaar wordt geacht als "goede ecologische toestand" voor de ontvangende waterlopen, er momenteel een milieukwaliteitsnorm van 200 mg Cl⁻/l van toepassing is; dat het decreet Intergraal Waterbeleid voorziet dat de milieukwaliteitsdoelstellingen moeten zijn gerealiseerd op 22 december 2015; dat het decreet voorziet in gecontroleerde lozingen in functie van wetenschappelijk tot stand gekomen milieukwaliteitsnormen waarbij, via het BBT-principe, naar bepaalde realistische kwaliteitsdoelstellingen wordt gestreefd; dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid heeft (artikel 51 van het decreet intergraal waterbeleid) om o.a. de milieukwaliteitsnorm voor chloride te wijzigen; dat dit op heden echter niet is gebeurd; dat derhalve de aangevraagde lozingssituatie niet voldoet aan de thans geldende kwaliteitsnormen";

Overwegende dat de voorgestelde evaluatiewaarden in de MER's grondig werden onderzocht en de milieudoelstellingen van de Europese kaderrichtlijn water 2000/60/EG niet in gevaar wordt gebracht;

dat de evaluatiewaarde van 747 mg Cl⁻/l die in de impactstudie en de MER's wordt voorgesteld om een goede ecologische toestand te respecteren, kan worden aanvaard;

dat dit standpunt gedeeld wordt door de Afdeling Milieuvergunningen in haar advies van 16 juli 2008;

dat de reserves die de Afdeling Milieuvergunningen in haar advies van 16 juli 2008 uit ten aanzien van de voorgestelde evaluatiewaarde van 850 mg Cl⁻ /l als hierna volgend kunnen worden geëvalueerd;

Overwegende dat in de impactstudie van 2005 werd aangegeven dat de waarde van 747 mg Cl⁻ /l nog in beperkte mate kon overschreden worden: er werd gesproken van 90 of 95

percentiel; dat de aanvrager voorstelt de waarde van 747 mg Cl- /l te hanteren in voorjaar en zomer en een hogere chlorideconcentratie van 850 mg Cl- /l toe te laten in najaar en winter; dat ter ecologische verantwoording van de evaluatiewaarde van 850 mg Cl-/l in de periode najaar-winter wordt verwezen naar het MER waar onder §VI.7.1. het volgende wordt aangegeven:

Uit de impactstudie werd een chloridengehalte van 747 mg/l (PAF 20) als goede referentiewaarde voor matig ionrijke wateren, zoals de Grote Nete stroomafwaarts het Albertkanaal en Demer stroomafwaarts Diest, betrokken (Van Liefvering et al. 2005). Hier werd op basis van Aldenberg en Jaworska (2000) het tweezijdig 90 % betrouwbaarheidsinterval (CI90) bepaald rond de PAF20 (747 mg/l). De berekende ondergrens van het CI90 bedraagt 532 mg Cl-/l en de bovengrens 836 mg Cl-/l.

Op basis van het ecologisch onderzoek uitgevoerd in de impactstudie is een goede biotische index en een gevarieerde visgemeenschap aangetroffen in de Grote Nete te Heist-op-den-Berg. Deze toestand is in 2005 nog verbeterd. Tijdens het veldecologisch onderzoek van de impactstudie bedroeg de P90 866 mg Cl-/l met een maximum van 1750 mg/l in augustus 2004 (in de periode 2002-2004 voor het VMM meetpunt 253000 te Heist-o/d-Berg). Hieruit kan besloten worden dat de gemodelleerde waarde van 747 mg/l vrij conservatief is.

Uit de veldecologische gegevens van de Grote Nete uit de impactstudie en de bovengrens van het betrouwbaarheidsinterval rond de PAF20, wordt de evaluatiewaarde van 850 mg Cl-/l afgeleid.

Overwegende dat de verantwoording voor de opdeling in 2 perioden, met name voorjaar-zomer en najaar-winter, is gebaseerd op het verschil in gevoeligheid tussen het juveniele en het volwassen stadium van meerdere organismen zoals ook als volgt wordt aangegeven in het MER in §VI.7.1.:

De gevoeligheid van het eistadium en de larven voor hoge chloridenconcentraties is veel groter. Op basis van verschillen in gevoeligheid tussen jonge en oudere levensstadia van planten en dieren kan een opdeling in een gevoelige en minder gevoelige periode worden gemaakt (Gardiner en Smith 1992). Voor baars mag de chloridenconcentratie voor een goede ontwikkeling niet hoger liggen dan 1.320 mg Cl-/l. Voor Blankvoorn werd geen negatief effect waargenomen op de eiontwikkeling bij 1.000 mg Cl-/l. Bij 2.100 mg Cl-/l werd een verminderde

overleving vastgesteld terwijl adulte exemplaren een LC50(48h) hadden van 6.700 mg Cl-/l. Ook bij de Giebel werd een dergelijk verschil in gevoeligheid vastgesteld (1.700 voor broed en 4.500 mg Cl-/l voor de subadulten of adulten. Bohlen (1999) stelde een normale embryonale en juveniele ontwikkeling vast bij Kleine modderkruiper t.e.m. een concentratie van 2.627 mg Cl-/l. Vanaf 3.294 mg Cl-/l werd een daling in reproductieve productiviteit vastgesteld. De resultaten van Jäger et al (1980) toonden aan dat het eistadium het gevoeligst is aan hoge chloridenconcentraties.

Ook voor planten geldt dat:

- Volwassen planten hogere chloridenconcentraties verdragen dan onvolgroeide;
- Een graduele blootstelling minder schadelijk is dan schokdosissen (acclimatisatie);
- De chloridenstress toeneemt met stijgende temperatuur;
- De zoutstress voor landplanten meer uitgesproken is bij zonblootstelling als in de schaduw.

Overwegende overigens dat de reserve van de Afdeling Milieuvergunningen met betrekking tot de evaluatiewaarde van 850 mg/l niet in het advies van de GMVC wordt gehandhaafd;

Overwegende dat de Afdeling Milieuvergunningen in dit verband integendeel het volgende overweegt:

" Overwegende dat ondanks dat de waarde van 747 mg Cl-/l als aanvaardbaar wordt geacht als "goede ecologische toestand" voor de ontvangende waterlopen, er momenteel een milieukwaliteitsnorm van 200 mg Cl-/l van toepassing is, dat het decreet Intergraal Waterbeleid voorziet dat de milieukwaliteitsdoelstellingen moeten zijn gerealiseerd op 22 december 2015; dat het decreet voorziet in gecontroleerde lozingen in functie van wetenschappelijk tot stand gekomen milieukwaliteitsnormen waarbij, via het BBT-principe naar bepaalde realistische kwaliteitsdoelstellingen wordt gestreefd, dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid heeft (artikel 51 van het decreet integraal waterbeleid) om o.a. de milieukwaliteitsnorm voor chloride te wijzigen voor bepaalde waterlopen; dat dit op heden echter nog niet is gebeurd;"

Overwegende dat de voorgestelde waarden in lijn zijn met de vereisten van de kaderrichtlijn water waarbij in artikel 4 het bereiken van een goede toestand van het oppervlaktewater tegen 2015 wordt opgelegd; dat deze doelstellingen zijn overgenomen in het decreet integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

dat de voorgestelde evaluatiewaarden van 747/850/100 mg Cl- /l ook geheel in de lijn liggen van wat op Europees vlak wordt opgelegd en het bereiken van de goede ecologische toestand niet in de weg staan;

dat de voorgestelde waarden van 747/850/100 mg Cl-/l derhalve kunnen worden aanvaard als evaluatiewaarden weliswaar mits bepaalde randvoorwaarden vervuld zijn, zoals in verdere overwegingen nader wordt toegelicht;

Overwegende dat het in de praktijk respecteren van deze evaluatiewaarden mogelijk is door een monitoring uit te voeren van de effectieve immissiekwaliteit van de ontvangende waterloop stroomafwaarts de lozingen; dat deze gegevens tezamen met de online beschikbare debietmetingen van de beheerder van de waterloop toelaten om de chloridenlozingen bij het bedrijf te sturen (productiemaatregelen of sturing in het bufferbekken); dat bij voldoende correlatie tussen chloridenconcentraties en geleidbaarheid, de monitoring van de emissiekwaliteit kan bestaan uit een continue geleidbaarheidsmeting, eventueel aangevuld met periodieke metingen van de chlorideconcentraties, in de ontvangende waterloop stroomafwaarts de lozing; dat bijgevolg wordt voorgesteld om deze monitoring als een bijzondere voorwaarde op te leggen tezamen met de plaats van geleidbaarheidsmeting alsook de overstromingsdrempel;

Overwegende dat om deze evaluatiewaarden te respecteren de geloosde zoutvracht moet worden afgestemd op het debiet van de ontvangende waterloop; dat om dit te realiseren er, afhankelijk van de geloosde zoutvracht, gebruik moet gemaakt worden van een bufferbekken; dat hiervoor het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg kan worden ingericht als bufferbekken; dat deze maatregel bovendien ook gepast voorkomt in het kader van de watertoets;

Overwegende dat de voorgestelde evaluatiewaarden als uitgangspunt kunnen worden gehanteerd bij het bepalen van het concrete lozingsscenario;

Overwegende dat in de MER's de verschillende mogelijke lozingsscenario's onderzocht werden: lozing in Laak en Winterbeek, lozing in Demer en lozing in Dijle;

Overwegende dat uit het onderzoek van de scenario's is gebleken dat aan de evaluatiewaarden van 747/850/100 mg/l kan worden voldaan bij een zoutvracht (chloriden) van:

- ca.1 ton Cl⁻ /h voor Laak en ca.2,5 ton Cl⁻ /h voor Winterbeek (P 50 debiet);
- 25 ton Cl⁻ /h voor Demer (P 50 debiet);
- 25 ton Cl⁻ /h voor Dijle (P 75 debiet);

Overwegende dat in het aanvraagdossier TESSENDERLO CHEMIE inzonderheid aangeeft:

- dat zij de huidige toestand van lozing met een zoutvracht van ca. 25 ton Cl⁻ /h op Laak en Winterbeek gedurende een overgangsperiode zeker wenst te behouden;
- dat zij tot een duurzame oplossing wensen te komen voor de problematiek van de zoutlozingen met aandacht voor ecologische, sociale en economische elementen en met het oog op rechtszekerheid voor de toekomst;
- dat voor de huidige zoutvracht van ca. 25 ton Cl⁻ /h een leiding naar de Demer een goede oplossing is;

Overwegende dat het gepast voorkomt de standpunten m.b.t. de aanleg van een leiding naar de Demer na te gaan; dat in het kader van het openbaar onderzoek in dit verband verschillende bezwaren werden ingediend, die door de Deputatie van de provincieraad van Limburg als volgt werden geëvalueerd:

- TESSENDERLO CHEMIE moet maximale inspanningen leveren en de nodige investeringen uitvoeren om haar afvalwater aan de bron te saneren als basis voor het bekomen van een volgende milieuvergunning;

→ het verwijderen van de zouten uit het afvalwater heeft het onderwerp uitgemaakt van verschillende studies uitgevoerd door het VITO. Hierin werd telkens geconcludeerd dat de procesvoering reeds in die mate is geoptimaliseerd dat er op heden geen technisch en economisch haalbare oplossing bestaat voor de verdere reductie van de zoutvracht.

- Er moet eerst bijkomend onderzoek gebeuren naar de mogelijkheid om een pijpleiding te trekken naar het brakke deel van de Schelde én er moet duidelijkheid komen over pijplijntracés en de gevolgen ervan voor mens en milieu. Pas als die elementen op tafel liggen, kan er een onderbouwde beslissing worden genomen. Zonder die elementen mag TESSENDERLO CHEMIE geen toestemming krijgen om de komende twintig jaar te lozen zoals ze nu doen of te lozen

naar de Demer of de Dijle. Geen blanco cheque voor het bedrijf.

→ Er werd een impactstudie opgesteld waarin mogelijke oplossingen werden gezocht voor alternatieve lozingen. Deze werd goedgekeurd (mits een aantal bemerkingen) door een ambtelijke werkgroep. Er werd tevens een MER opgesteld waarin diverse lozingsscenario's werden onderzocht. Deze MER werd door de bevoegde overheidsinstanties goedgekeurd. Er werd aldus geoordeeld dat de verschillende scenario's voldoende werden onderzocht. De beslissing over het effectieve tracé van de leiding betreft een provincieoverschrijdende materie, waarin de bevoegde minister een beslissing zal moeten treffen. Voor deze leiding zal er vermoedelijk een nieuwe MER moeten worden opgesteld en zal er alleszins een bouwvergunning moeten worden aangevraagd.

- Alhoewel door TC wordt gesteld dat globaal de hoeveelheid zouten dat afgevoerd wordt niet vergroot, krijgt de Demer in het voorgestelde scenario toch de volledige vracht. Dit is onaanvaardbaar voor een aantal gemeentebesturen langs de Demer. Alle mogelijke alternatieven moeten worden bekeken: maximale sanering aan de bron, doortrekken van de afvoerpijp naar de Dijle, behoud van de huidige spreiding van de lozingen

→ Er werd een impactstudie opgesteld waarin mogelijke oplossingen werden gezocht voor alternatieve lozingen. Deze werd goedgekeurd (mits een aantal bemerkingen) door een ambtelijke werkgroep. Er werd tevens een MER opgesteld waarin diverse lozingsscenario's werden onderzocht. Deze MER werd door de bevoegde overheidsinstantie goedgekeurd. Er werd aldus geoordeeld dat de verschillende scenario's voldoende werden onderzocht. Over het effectieve tracé van de leiding kan niet worden beslist in onderhavig besluit vermits het een provinciegrensoverschrijdende materie betreft, waarin de bevoegde minister de beslissing zal dienen te treffen. Voor deze leiding zal er vermoedelijk een nieuwe MER moeten worden opgesteld en zal er alleszins een bouwvergunning moeten worden aangevraagd.

Overwegende dat deze bezwaren uiting geven van het gebrek aan maatschappelijk draagvlak om belangrijke zoutvrachten te lozen in de oppervlaktewateren en voor de aanleg van een pijpleiding naar de Demer;

Overwegende dat de Deputatie van de provincieraad van Limburg haar weigeringsbesluit onder meer als volgt motiveert:

"Overwegende dat er op heden dus nog heel wat onduidelijkheden overblijven; dat het ondermeer nog steeds onduidelijk is waar het effectieve lozingspunt komt te liggen; dat gelet op de onderzochte scenario's te verwachten valt dat het effectieve lozingspunt buiten de provincie Limburg komt te liggen; dat de Deputatie geen bevoegdheid heeft om beslissingen te treffen buiten de provinciegrens; dat de keuze van het effectieve lozingspunt gekoppeld is aan de timing en de effectieve realisatie van de aan te leggen leiding; dat er bovendien nog een gewijzigde kwaliteitsnorm voor chloriden moet worden vastgesteld; dat het derhalve niet opportuun wordt geacht om op heden de aangevraagde hernieuwing van de lozingsvergunning voor een termijn van 20 jaar toe te staan."

Overwegende dat de Vlaamse Milieumaatschappij in haar advies van 27 juni 2008 haar standpunt als volgt verwoordt:

"Onduidelijkheid over het lozingspunt: Overwegende dat het bedrijf in haar aanvraag nergens expliciet de lozing in de Demer of Dijle aanvraagt, maar wel: "de lozing van het afvalwater van TCT, al of niet samen met afvalwater van TCH, vanuit een afvalwaterwachtbekken in een transportleiding voor afvoer naar oppervlaktewater ... In afwachting van een bevestiging van het lozingsscenario door de bevoegde overheid en de bouw en ingebruikname van de transportleiding, blijft de huidige lozingssituatie, zoals vastgelegd in de lozingsvergunning, behouden". Overwegende dat het bedrijf lozing in de Demer te Testelt in haar aanvraagdossier naar voor schuift als een te verkiezen scenario; dat - los van de ecologische aanvaardbaarheid van dit scenario - evenwel geen enkele garantie wordt geboden dat deze leiding ook werkelijk gerealiseerd zal zijn tegen 1 januari 2011, zoals vooropgesteld in het ministerieel besluit dd. 23 maart 2003; Dat het bedrijf in de MER wel een stappenplan met timing vooropstelt waarbij einde 2010 rechtstreeks in de Demer zou kunnen geloosd worden, maar dat er nog een aparte MER dient opgesteld voor de aanleg van deze leidingen en het bedrijf aangeeft dat "Het voorzien van een geschikte transportmogelijkheid en infrastructuur voor afvalwaters van de industrie is een maatschappelijke verantwoordelijkheid van zowel de overheid als het bedrijf. De verschillende actoren dienen hierbij de meest optimale keuze te maken en de noodzakelijke engagementen te nemen"; dat het bedrijf hiermee aangeeft dat het initiatief en de financiering tot het aanleggen van deze leiding niet noodzakelijk bij het bedrijf ligt; dat er dus

geen enkele garantie is dat de effluentleiding ook daadwerkelijk wordt aangelegd; Overwegende dat conform artikel 32 septies, §4 van de wet van 26 maart 1971 nochtans uitdrukkelijk aangegeven wordt dat het bedrijf voor de aanleg van een effluentleiding een saneringscontract kan aanvragen aan de NV AQUAFIN voor de aanleg en exploitatie van een effluentleiding: "Bedrijfsafvalwater dat op basis van de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, alle uitvoeringsbesluiten van dit decreet, evenals de bepalingen uit de betreffende milieuvergunning, door de exploitant van de hinderlijke inrichting zelf moet gezuiverd worden en/of oppervlaktewater dient geloosd te worden, komt niet in aanmerking voor een contract, zoals bedoeld in het eerste lid, behalve voor wat betreft een contract voor de aanleg en exploitatie van een afvoerleiding waarin de betrokken exploitant zijn aandeel ten laste neemt." Overwegende dat de exploitant niet aangeeft van plan te zijn om dergelijk saneringscontract aan te vragen overeenkomstig de vastgestelde procedure en het uitgangspunt van artikel 32 septies §4 dat de exploitant zijn aandeel voor de aanleg en exploitatie van dergelijke leiding aanvaardt. Overwegende dat in die zin totaal onduidelijk is hoe de exploitant de vigerende vergunningsvoorwaarde zal naleven om tegen 2011 een aanvaardbaar lozingsscenario uitgevoerd te hebben; Overwegende dat de exploitant dringend duidelijkheid dient te geven of een saneringscontract zal aangevraagd worden zodat AQUAFIN kan belast worden om de technische uitvoering van de leiding uit te werken. Overwegende dat ook in de goedkeuring van de MER als cruciale voorwaarde het uitwerken van een qua milieueffecten aanvaardbaar tracé voor de pijpleiding naar het respectieve lozingspunt, wordt aangegeven; dat dit in het volgend specifiek MER dient te worden onderzocht en dat een globale, geïntegreerde en gefundeerde uitspraak over het in milieuopzichten te verkiezen lozingspunt in wezen pas dan kan gebeuren. Overwegende dat de door de exploitant gevraagde bestending om "in afwachting van de bevestiging van het lozingsscenario door de bevoegde overheid en de bouw en ingebruikname van de transportleiding" geen enkele garantie inhoudt op een effectieve oplossing voor de huidige lozingssituatie; dat om die reden trouwens in 2003 de verwijzing naar de nijverheidscollector Albertkanaal werd geschrapt en werd vervangen door de verplichting om tegen 1 januari 2011 een effectieve oplossing van de lozingsproblematiek te realiseren; Overwegende dat, gelet op het voorgaande, de milieuvergunning hernieuwen zoals aangevraagd impliceert dat het bedrijf de toelating zou krijgen te lozen op Laak en Winterbeek voor de volgende 20 jaar; dat in het

bijgevoegde MER het lozingsscenario "lozing in Laak en Winterbeek" als ernstig negatief wordt beoordeeld en dus niet vergund mag worden; dat de lozing in Laak en Winterbeek conform het ministerieel besluit dd. 23 december 2003 uiterlijk 31 december 2010 dient stopgezet te zijn; dat de argumentatie van de exploitant dus niet kan worden bijgetreden."

Overwegende dat de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie in haar advies van 28 juli 2008 tevens wijst op de mogelijke impact van het pijpleidingtracé op de nabijgelegen belangrijke natuurgebieden; dat zij het volgende overweegt:

"Overwegende dat in het ministerieel besluit van 23 december 2003 was opgelegd dat tegen 1 januari 2011 de lozing in elk geval moet gebeuren aan dusdanige concentraties en debieten dat de milieukwaliteitsnormen voor de ontvangende oppervlaktewateren worden nageleefd;

Overwegende dat volgens de exploitant de leiding ergens in de periode 2013-2014 operationeel kan zijn gelet op de nog te ondernemen stappen (uitspraak milieuvergunning; studies en opstellen MER voor leiding; aanvraag bouwvergunning voor leiding);

Overwegende dat mogelijke tracé's voor de aan te leggen transportleiding moeten worden gezocht; dat hiervoor waarschijnlijk een MER zal moeten worden opgesteld; dat het openbaar onderzoek voor de MER en/of de bouwvergunning op dat moment moet worden gevoerd in alle gemeentes waar de leiding zal passeren;

Overwegende dat tussen de vestigingen van Tessenderlo Chemie in Tessenderlo en Ham en de Demervallei meerdere belangrijke natuurgebieden liggen; dat enkele het statuut van reservaat, VEN of Speciale Beschermingszone (SBZ) hebben; dat met grote omzichtigheid en onder bepaalde voorwaarden een mogelijk tracé van een pijpleiding zal onderzocht moeten worden;"

Overwegende dat het advies van Afdeling Operationeel Waterbeheer voor lozing via een transportleiding naar Testelt ongunstig is daar zij het niet wenselijk achten de zoutconcentraties stroomafwaarts te verhogen;

Overwegende dat in het voorwaardelijk gunstige advies van de N.V. Waterwegen en Zeekanaal gesteld wordt dat zij voorstander zijn van een lozingsscenario stroomafwaarts de perimeters van het ontwikkelingsplan Demer in plaats van te Testelt en dat ook hier een evaluatiewaarde van 747/850 mg Cl/l te hoog zijn voor het watersysteem en een lagere evaluatiewaarde moet worden opgelegd;

Overwegende dat de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie in haar advies stelt dat het effectieve lozingspunt buiten de provincie Limburg komt te liggen, meer bepaald in Vlaams-Brabant; dat de deputatie van Limburg geen bevoegdheid heeft om beslissingen te treffen buiten de provinciegrens; dat de exploitant de nodige milieuvergunning voor het lozen van bedrijfsafvalwater moet aanvragen bij de deputatie van Vlaams-Brabant; dat het derhalve niet opportuun is om in huidige dossiers uitspraken te doen en bijzondere voorwaarden op te leggen die betrekking hebben op een nog aan te vragen milieuvergunning in Vlaams-Brabant;

Overwegende dat uit de hoger geciteerde MER's blijkt dat bij behoud van de huidige zoutvrachten slechts aan de voorgestelde evaluatiewaarden kan worden voldaan mits afleiding van het afvalwater naar een rivier met een hoger debiet;

Overwegende dat dit impliceert dat - steeds bij behoud van de huidige zoutvrachten - een leiding moet worden aangelegd met het oog op het transport van het afvalwater naar het betreffende oppervlaktewater;

Overwegende dat de aanleg van deze leiding mogelijk betekenisvolle effecten zou hebben op de speciale beschermingszones die zich in de nabijheid van de transportleiding bevinden;

Overwegende dat, gelet op de onzekerheid die bestaat in verband met de mogelijke betekenisvolle effecten gepaard gaande met de transportleiding, geoordeeld wordt dat op heden geen vergunning kan verleend worden die een verlegging van de lozing naar de Demer impliceert; dat immers uit het bovengaande ook blijkt dat het niet vaststaat dat er een voldoende maatschappelijk draagvlak voorhanden is voor de aanleg van een pijpleiding naar de Demer voor de afvoer van de huidige vrachten aan zoute afvalwaters van TESSENDERLO CHEMIE;

Overwegende dat de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie in haar advies terecht aangeeft dat TESSENDERLO CHEMIE bij het scenario verlegging van het lozingspunt door de aanleg van bedoelde transportleiding een nieuwe aanvraag m.b.t. de lozing van haar bedrijfsafvalwater zou moeten indienen, zowel voor wat de aanleg van de leiding als voor wat betreft de lozing;

dat bij dit scenario dus opnieuw rechtsonzekerheid wordt gecreëerd terwijl het bedrijf met de hernieuwingsaanvraag een globale en duurzame oplossing voor de bedrijfsafvalwaters beoogde rekening houdend met ecologische, sociale en economische elementen;

Overwegende dat, gelet op de aanhoudende problematiek van de zoutlozingen en het gebrek aan maatschappelijk draagvlak om de huidige zoutvrachten nog verder te dulden, een brongerichte maatregel in deze meer aangewezen is;

Overwegende dat de Vlaamse Milieumaatschappij in haar advies in dit verband tevens wijst op het vigerend milieubeleidsplan 2003-2007, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 19 september 2003, en geldig tot 31 december 2010 bij wijze van overgangsmaatregel (besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2006), en in het bijzonder op het project 15 "emissiereductiebeleid bedrijfsafvalwater" met als doelstelling het verder reduceren van de industriële vuilvracht op basis van de draagkracht van het watersysteem en de impact op de RWZI;

Overwegende dat dit project uitdrukkelijk stelt dat voor de zuivering van bedrijfsafvalwater in de eerste plaats het voorkomingsprincipe en de sanering aan de bron geldt, waarbij de overheid in overleg met de industrie de vergunningen van bedrijven verder zal aanpassen, afhankelijk van de impact op de RWZI dan wel op de ontvangende waterloop en dit in maximale samenhang met de herzieningsaanpak gevaarlijke stoffen en GPBV;

Overwegende dat de huidige afvalwaters van TESSENDERLO CHEMIE een belangrijke hoeveelheid zouten bevatten, in hoofdzaak onder de vorm van calciumchloride; dat de aanwezigheid van deze zouten vast is verbonden met de productieprocessen; dat 90% afkomstig is van de vestiging TCH (productie van veevoederfosfaten) en circa 10% van de vestigingen TCT/LVM;

Overwegende dat in de sulfaatproductie bij de omzetting van kaliumchloride in kaliumsulfaat zoutzuur wordt bekomen; dat dit zoutzuur in de fosfaatafdeling van TCH aangewend wordt voor de ontsluiting van de fosfaatertsen voor de productie van veevoederfosfaten; dat hierbij calciumchloride in oplossing ontstaat dat als een zeer goed oplosbaar zout in de afvalwaters achterblijft; dat er vooralsnog geen andere aanwending mogelijk leek voor dit zoutzuur via maatregelen aan de bron;

Overwegende dat in de impactstudie staat vermeld dat in praktijk per kg verwerkt fosfaaterts, gemiddeld circa 0,47 kg zoutzuur (100% HCl) wordt verbruikt; dat gezien het feit dat het toegepaste productieprocédé zeer specifiek is voor de activiteiten van TESSENEDERLO CHEMIE, het niet mogelijk is om na te gaan of het gehanteerde productieproces kan geoptimaliseerd worden; dat in de BREF 'Large Volume Inorganic Chemicals - solids and others Industry' er geen referentiekenngetallen opgenomen zijn met betrekking tot de emissies van chloriden bij de productie van veevoederfosfaten bij ontsluiting van fosfaaterts met zoutzuur; dat in de BREF alleen wordt gesteld dat de emissies van chloriden via water inherent zijn aan de betreffende technologie;

Overwegende dat vanuit de chlooralkali van TCT circa 7,6 ton chloriden per dag wordt geloosd; dat de globale relatieve lozing van chloriden circa 5,5 kg Cl/ton chloor bedraagt; dat een emissie van chloriden in de chlooralkali-industrie varieert tussen 4 en 25 kg per ton chloor (zie BREF); dat TCT dus dichtbij de ondergrens zit; dat ook de norm van 0,5 mg/l vrije chloor in het afvalwater wordt gerespecteerd; dat specifieke maatregelen met betrekking tot het voorkomen van chloridelozingen in de BREF niet worden vermeld;

Overwegende dat in het milieueffectrapport nr. MER/CAH/03/498, opgesteld op 14 februari 2003 in het kader van de uitbreiding/ombouw van de electrolyse-afdeling van TCT, werd gesteld door de MER-deskundige dat de chloridelozingen niet vermeden konden worden omdat er geen processen gekend zijn die, met toepassing van BBT, de restlozing verder kunnen beperken; dat in de huidige MER's de alternatieven opnieuw werden bekeken (chlooralkaliproces, derivatenprocessen, ontziltling afvalwater, aanpassing van het productieschema, overschakeling op andere ertsen) maar dat men tot hetzelfde besluit kwam;

Overwegende dat met betrekking tot de haalbaarheid van het ontziltelen van het afvalwater diverse studies zijn uitgevoerd door onder andere de VITO; dat uit deze studies naar voren gekomen is dat slechts één techniek als technisch haalbaar kan worden beschouwd met name indamping van de afvalwaterstroom; dat uit de economische analyse van de voorgestelde scenario's met indamping evenwel blijkt dat deze een sterk negatieve kosten/baten-resultaat opleveren vanwege de hoge investerings- en operationele kosten verbonden aan de indampingsinstallatie: dat een bijkomend probleem de valorisatie van het geproduceerd zout is;

Overwegende dat het bedrijf bij de beoordeling van de milieuvergunning in beroep opnieuw werd geconfronteerd met het gebrek aan maatschappelijk draagvlak voor enerzijds de blijvend grote zoutlozingen op deze locatie en anderzijds een pijpleiding naar de Demer;

Overwegende dat het bedrijf in haar schrijven van 25 november 2008 heeft aangegeven zich bewust te zijn van deze problematiek; dat het bedrijf aangeeft dat er in het verleden geen oplossingen voorhanden waren om met het huidige productieproces de zoutlozingen te vermijden; dat zelfs het sluiten van één vestiging geen optie was omdat dit onvermijdelijk onoverkomelijke gevolgen had voor alle vestigingen van TC in Limburg;

dat het bedrijf in ditzelfde schrijven aangeeft nu wel, in de zoektocht naar een duurzame oplossing, in de mogelijkheid te zijn om aanpassingen aan haar productieproces door te voeren die leiden tot een sterke verlaging van de zoutvracht tot ecologisch aanvaardbare waarden;

dat momenteel pilootproeven worden voorbereid om de modaliteiten van deze aanpassingen verder te onderzoeken; dat TESSENDERLO CHEMIE in het schrijven van 25 november 2008 tevens aangeeft de nodige aanpassingen te zullen uitvoeren;

Overwegende dat door deze aanpassingen de zoutlozing zou dalen tot 1/10de van de huidige waarden, nl. tot ca. 2,5 ton chloriden per uur (als jaargemiddelde), i.p.v. 25 ton/h;

dat bijkomend een aantal onzuiverheden, zoals zware metalen en radioactieve stoffen, die momenteel in de ertsen aanwezig zijn, niet langer in de afvalstoffen of afvalwaters zullen terechtkomen en tevens de hoeveelheid te deponeren afvalstoffen drastisch zal dalen;

dat de zoutvracht gereduceerd tot ca. 2,5 ton chloriden per uur (als jaargemiddelde) kan geloosd worden in Laak en Winterbeek, met het respecteren van de in de MER uitgewerkte evaluatiewaarden van 747/850/100 mg/l, door de geloosde zoutvracht af te stemmen op het debiet van de ontvangende waterlopen;

dat in de impactstudie en de MER's immers op wetenschappelijk onderbouwde wijze wordt vastgesteld dat er geen of slechts een verwaarloosbaar effect optreedt op de fauna en flora in matig ionrijke wateren indien volgende evaluatiewaarden (concentraties in de waterloop) worden gerespecteerd (stroomafwaarts het lozingspunt):

- 747 mg Cl⁻/l in de periode maart-augustus;
- 850 mg Cl⁻/l in de periode september-februari;
- 100 mg Cl⁻/l bij overschrijding van de overstromingsdrempel;

dat, mits het respecteren van deze evaluatiewaarden, in deze waterlopen het bereiken van een "goede ecologische toestand" mogelijk is zoals de Kaderrichtlijn Water dat vanaf 22 december 2015 voorschrijft;

dat uit het onderzoek van de lozingsscenario's in de MER's is gebleken dat aan bovenvermelde evaluatiewaarden kan voldaan worden bij een zoutvracht (chloriden) van:

- ca. 1 ton Cl⁻/h voor Laak en ca. 2,5 ton Cl⁻/h voor Winterbeek (P50-debiet);
- 25 ton Cl⁻/h voor Demer (P50-debiet);
- 25 ton Cl⁻/h voor Dijle (P75-debiet);

Overwegende dat op basis van al deze overwegingen met betrekking tot de verschillende lozingsscenario's kan gesteld worden:

- dat bij handhaving van de huidige grote zoutvrachten de aanleg van een transportleiding met lozing in de Demer als het te verkieszen scenario naar voren moet worden geschoven;
- dat bij sterke reductie van de zoutvracht door een brongerichte aanpak, de lozing in Laak en Winterbeek structureel kan behouden blijven, mits voldaan wordt aan een aantal randvoorwaarden die via bijzondere lozingsvoorwaarden kunnen worden opgelegd;

dat, onafhankelijk van de al of niet haalbaarheid van een oplossing door de aanleg van een bijkomende transportleiding naar de Demer, vanuit milieu-oogpunt brongerichte maatregelen voorrang genieten op "end-of-pipe"-oplossingen; dat in die context enkel de lozing in Laak en Winterbeek structureel kan worden toegestaan gekoppeld aan een drastische inperking van de maximum toegelaten zoutvracht; dat voor deze drastische

inperking een redelijke overgangstermijn moet worden in acht genomen;

Overwegende dat TESSENDERLO CHEMIE had aangegeven in een overgangssituatie de lozing op Laak en Winterbeek in ieder geval te willen behouden en te verbinden aan de daadwerkelijke goedkeuring van het lozingsscenario Demer door de overheid;

dat de verdere lozing op Laak en Winterbeek dan ook mee ter beoordeling heeft voorgelegen bij de bevoegde overheden en betrokken derden, die overigens opmerkingen maakten op de te hoge vuilvrachten;

dat hierbij werd opgemerkt dat de verderzetting van de huidige lozingen met een zoutvracht van ca. 25 ton Cl^-/h in Laak en Winterbeek onaanvaardbaar is op langere termijn en deze vaststelling inderdaad ook in de MER's werd gedaan;

dat verschillende oplossingen vervolgens in de MER's werden opgenomen, onder meer lozing van de huidige vuilvracht in de Demer, of verderzetting van de lozing in Laak en Winterbeek met dien verstande dat de vuilvracht alsdan diende te worden beperkt tot ca. 1 (Laak) respectievelijk ca. 2,5 (Winterbeek) ton Cl^-/h ;

dat het hier milderende maatregelen betreft onderzocht in de MER's die door de overheid kunnen aanvaard worden onder de vorm van bijzondere voorwaarden;

Overwegende dat er tussen de vestigingen van TESSENDERLO CHEMIE in Tessenderlo en Ham meerdere belangrijke natuurgebieden liggen, dat enkele het statuut van reservaat, VEN of Speciale Beschermingszones SBZ) hebben;

dat in toepassing van artikel 36 ter §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbewoud en het natuurlijk milieu de MER's tevens een passende beoordeling bevatten wat betreft de betekenisvolle effecten voor de nabije speciale beschermingszones;

dat de inrichting op 8.230 m van het Vogelrichtlijnbeleid V23 (Demervallei) en op 2.800 m van het Habitatrichtlijngebied H13 (Demervallei) is gelegen;

dat de beschermde habitats verspreid voorkomen in de vallei van de Demer - Hulpe - Zwart Water - Grote Beek - Winterbeek;

dat naast de effecten op habitats en soorten in de speciale beschermingszones in het Demerbekken er ook effecten optreden op de speciale beschermingszones in het Netebekken;

dat momenteel (huidige lozingssituatie in Laak en Winterbeek) de lozing van het bedrijfsafvalwater met een zoutvracht van ca. 25 ton Cl^-/h van TCT/LVM/TCH een zeer ernstig negatief effect heeft op de fauna en flora in de Grote Laak, de Winterbeek en de Hulpe en ook op de kwaliteit van de overstromingsgebieden langs deze waterlopen; dat in de Grote Nete te Zammel beperkte tot ernstige negatieve effecten optreden, zo ook in de Demer te Testelt, vooral in de droge jaren;

dat uit de MER's en de passende beoordeling is gebleken dat de huidige lozingen op Laak en Winterbeek niet kunnen worden verder gezet op langere termijn gelet op de betekenisvolle negatieve effecten die hiermee gepaard zullen gaan voor de omliggende speciale beschermingszones;

dat overeenkomstig artikel 36ter, §4, van het Decreet Natuurbehoud de bevoegde overheid er steeds zorg dient voor te dragen dat door het opleggen van voorwaarden er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de speciale beschermingszone kan ontstaan;

dat na de voornoemde drastische reductie van de zoutvracht en mits naleving van de op te leggen bijzondere voorwaarden er geen betekenisvolle aantasting zal zijn;

Overwegende dat om de effecten van uitvoering van het nieuwe lozingsscenario te kunnen evalueren, de MER-deskundige fauna en flora voorstelt om een periodieke monitoring uit te voeren, met als onderzoeksgebied zowel het stroomopwaartse als het stroomafwaartse gedeelte van de ontvangende waterloop; dat het bijgevolg aangewezen is om dit op te leggen als bijzondere voorwaarde;

Overwegende dat uit de conformverklaarde MER de lozing in Laak/Winterbeek mede werd onderzocht en dat werd aangegeven dat aan de evaluatiewaarden van 747/850/100 mg Cl^-/l kan worden voldaan met een zoutvracht van ca. 1 ton Cl^-/h voor Laak en ca 2,5 ton Cl^-/l voor Winterbeek (P50 debiet);

Overwegende dat ten opzichte van de huidige lozingssituatie met een zoutvracht van ca. 25 ton Cl^-/uur het nieuwe lozingsscenario met gereduceerde zoutvracht de volgende voordelen biedt:

- vrijwaring van de aquatische ecosystemen en van de overstromingszones (terrestrische systemen) van de Laak en de Winterbeek voor de huidige chloridenvracht;
- vermijden van secundaire gevolgen van de huidige chloridenvracht voor de overstromingszones van Laak en Winterbeek zoals het mobiliseren van metaalgehalten in de bodem;
- afstemming van de geloosde zoutvracht op de draagkracht van de ontvangende waterloop;

Overwegende dat met betrekking tot de redelijke overgangstermijn die moet worden in acht genomen voor het doorvoeren van de nodige aanpassingen aan het productieproces ten einde de drastische zoutreductie te realiseren, het bedrijf in haar schrijven van 25 november 2008 opmerkt dat moet rekening worden gehouden met het feit dat de pilootproeven nog moeten worden opgestart en de resultaten hiervan wellicht nog bijstellingen zullen vereisen; dat slechts wanneer het gewijzigde productieprocédé definitief is bepaald, de nodige aanpassingen kunnen worden doorgevoerd; dat het bedrijf verder aangeeft dat zij het haalbaar acht de voorgestelde aanpak aan de bron operationeel te hebben tegen eind 2014;

Overwegende dat de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie in haar advies stelt dat er een realistische termijn moet worden gegeven voor de uitvoering van de nieuwe lozingssituatie maar dat anderzijds de bestaande lozingssituatie gelet op de significant negatieve effecten niet te lang mag blijven duren; dat 31 december 2013 wordt beschouwd als een realistische termijn;

Overwegende dat rekening houdende met deze overwegingen een termijn voor behoud van de huidige lozingssituatie tot 31 december 2013 aanvaardbaar lijkt, daar deze termijn tevens zal toelaten een goede ecologische toestand in de Laak en de Winterbeek te realiseren tegen 22 december 2015, zoals vereist op grond van de Europese kaderrichtlijn water;

Overwegende dat vanaf de omschakeling van het productieproces en ten laatste vanaf 1 januari 2014 de lozing van de bedrijfsafvalwaters van TCT/LVM en TCH in Laak en Winterbeek dient te gebeuren met een dusdanig gereduceerde zoutvracht dat de evaluatiewaarden van 747/850/100 mg Cl⁻/l stroomafwaarts de lozingen niet worden overschreden; dat voor deze toekomstige lozingssituatie het afvalwater van TCT/LVM en TCH niet gezamenlijk moet geloosd worden; dat het afvalwater van TCH in

de toekomstige situatie door de sterke daling van de
zoutvracht niet via het afvalwaterwachtbekken Kepkensberg moet
worden geloosd;
